75STE JAARGANG No. 9979 WOENSDAG 26 NOVEMBER 1958

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao Kantoor: Conscientiesteeg: 27 - 29 Telefoon: Redactie: 23858 Advertentie: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24195

Debat over Cyprus in Ver. Naties begonnen

Averoff wijst verdeling van Cyprus met klem van de hand

New York. — In de politieke commissie van de Verenigde Naties is het debat over Cyprus begonnen. De Griekse minister van buitenlandse zaken, Averoff-Tossizza, verdedigde het beginsel van de onafhankelijkheid van het eiland.

Hij merkte op, dat Griekenland thans een koncessie doet, aangezien het vroeger de aansluiting van Cyprus bij Griekenland eiste. Dit nieuwe standpunt van zijn land, aldus spreker, doet teniet de beschuldigingen inzake inlijving, die tegen Griekenland zijn geuit.

De tijd is voor de Algemene Vergadering aangebroken — aldus de Griekse bewindsman — om zich eenstemmig uit te spreken over een resolutie ten gunste van de onafhankelijkheid van Cyprus en om richtlijnen te geven voor de stappen, die in die richting moeten worden gedaan. Het verwerpen van onze voorstellen zou sabotage betekenen van de laatste kans, die er bestaat om het konflikt bij te leggen. Zwaar zal de verantwoordelijkheid zijn dergenen, die deze kans op vrede opofferen en daardoor degenen aanmoedigen, die het zwaard van de verdeling van het eiland hanteren, aldus Averoff.

Averoff wees met klem een verdeling van Cyprus van de hand, zoals door Turkije wordt bepleit. Ulteraard, aldus spreker, moeten de rechten van de Turkse minderheid op Cyprus worden veilig gesteld.

Wat betreft het plan-Macmillan voor Cyprus opperde Averoff het bezwaar, dat de uitvoering daarvan de Turken en Grieken op het eiland te ingrijpend zou verdelen en niet voorziet in onafhankelijkheid van Cyprus. Bovendien, vroeg spreker, hoe durft Engeland over de Cyprioten te beschikken zonder hen te raadplegen? Engeland heeft aan Griekenland en Turkije voorgesteld met hen de verantwoordelijkheid voor het bestuur over Cyprus te delen, als behoorde Cyprus hen toe, terwijl Cyprus aan de Cyprioten toebehoort.

De Griekse minister stelde Engeland en Turkije aansprakelijk voor het falen van de pogingen van Paul Henri Spaak, de algemene sekretaris van de NAVO, om door onderhandelingen een oplossing voor het probleem-Cyprus te vinden. „Wij weigerden naar een conferentie te gaan, die geen enkel doel zou dienen, gezien de onverzoenlijkheid van Turkije en Engeland", aldus Averoff.

Griekenland heeft bij de politieke commissie een resolutie ingediend, waarin gevraagd wordt om onafhankelijkheid voor Cyprus na een periode van zelfbestuur, afscherming van politieke en territoriale aanspraken van andere landen op het eiland en instelling van een vijfledencommissie van goede diensten, die te zijner tijd verslag aan de Ver. Naties zou moeten uitbrengen.

De Britse minister van staat voor buitenlandse zaken, Noble, pleitte voor aanvaarding van een Britse resolutie, waarin de Britse regering wordt uitgenodigd haar pogingen voort te zetten om een oplossing voor het vraagstuk te vinden met Griekse en Turkse medewerking. Voorts doet deze resolutie een beroep op alle betrokkenen om een einde aan terreur en geweldadden te maken.

De Turkse minister van buitenlandse zaken, Zorlu, die na Noble sprak, diende een resolutie in, waarin aan Engeland, Griekenland en Turkije wordt verzocht „in een geest van samenwerking de pogingen te hervatten en voort te zetten om een minnelijke regeling te bereiken met toepassing van het beginsel van gelijke rechten en het zelfbeschikkingsrecht" voor zowel Grieksc als Turkse Cyprioten.

Vechtpartijen te Athene

Vanmorgen hebben zich te Athene ernstige vechtpartijen voorgedaan tussen de politie en honderden studenten, die ondanks een verbod van de overheid, een betoging wilden houden ter gelegenheid van het begin van het debat over Cyprus in de V.N.

De studenten schreeuwden: „Weg met de kolonialisten!" en „Wij willen Enosis!" en trachtten in gesloten gelederen op te trekken. Zij werden door de politie verspreid, waarbij enkele licht-gewonden vielen. Er is tal van arrestaties verricht, waarna de rust werd hersteld.

Bij de opening van de vergadering tussen Engeland en Basutoland over het opstellen van een nieuwe grondwet, zag men de in kleurrijke drachten gestoken delegatie-leden van Basutoland het ministerie van koloniën binnen gaan. Op de foto: Leabua Jonathan, zoals hij eruit zag, toen hij met zijn zonderlinge hoed op het hoofd, het ministerie binnentrad.

Conclusie van Officier van Justitie:

Uitzetting van J.R.A. SIMOONS uit CURACAO in 1956 moet als onrechtmatig worden beschouwd

Amsterdam. — De Officier van Justitie, mr J. F. Hartsuiker, die gisteren zijn konklusie heeft genomen in het civiel geding voor de rechtbank te Amsterdam van de apotheker J. R. A. Simoons over zijn uitzetting uit Curaçao in 1956, is van oordeel, dat deze uitzetting als onrechtmatig moet worden beschouwd.

De uitzetting, gebaseerd op een besluit van de gouverneur van 1945 is niet van toepassing op de heer Simoons en mist een wettelijke grondslag, omdat de apotheker sedert 1942 in de Ned. Antillen gevestigd was en het besluit van 1945 geen terugwerkende kracht heeft, is — aldus de konklusie — de heer Simoons van rechtswege toegelaten op de Ned. Antillen.

Ook de raadsman van de heer Simoons, mr L Hardenberg, had in zijn pleidooi gekonkludeerd, dat de aanzegging voor de uitzetting nietig is en nooit rechtsgeldig heeft bestaan.

De heer Simoons had in oktober 1957 het civiel geding aanhangig gemaakt tegen: de gezaghebber van Curaçao, M. P. Gorsira; de oud-gouverneur der Ned. Antillen, de tegenwoordige minister van binnenlandse zaken, mr A. A. M. Struycken; de Nederlandse Antillen en de Staat der Nederlanden. De rechtbank zal op 20 januari 1959 uitspraak doen.

De Officier van Justitie is van oordeel, dat de gezaghebber en de oud-gouverneur niet persoonlijk aansprakelijk zijn. De Staat der Nederlanden heeft alleen het toezicht op uitzetting en volgens het Statuut is de uitzetting een zaak der Landsregering. De eisen t.a.v. de drie genoemden moeten volgens de Officier worden afgewezen.

De Ned. Antillen zijn wel aansprakelijk en derhalve schadeplichtig. Ten aanzien van de kwestie tot herstel van de vorige toestand wat betreft de vestigingsvergunning — hetgeen werd gevraagd — is de Officier van mening, dat het al dan niet verlenen daarvan een daad is van zuiver beleid en zich onttrekt aan het oordeel van de rechter. Op dit punt dient de rechtbank zich niet ontvankelijk te verklaren.

In zijn uitvoerige en zeer juridische konklusie gaf de Officier als zijn oordeel, dat de Nederlandse rechter bevoegd is van dit geding kennis te nemen, waarvan de vorderingen gebaseerd zijn op aantasting van het burgerlijk recht. On het moment, dat de heer Simoons het uitzettingsbevel ontving was nog een Staatsregeling van 1905 van kracht. Eiser voldeed aan het daarin bepaalde, dat hij Nederlander moest zijn en langer dan 18 maanden in de Antillen verbleef. Hij kon naar de mening van de Officier derhalve niet worden uitgewezen. De toelating in 1942 voor onbepaalde tijd mag zijns inziens met een definitieve toelating gelijk worden gesteld. Er is volgens hem geen onderscheid tussen de verleende toelating in 1942 en die in 1953, toen Simoons een eigen apotheek ging drijven, zoals door de gedaagden was aangevoerd, die stellen, dat hij pas sinds 1953 vergunning kreeg. Eiser was in 1945 toegelaten en gevestigd, zo konkludeerde de Officier. De heer Simoons is sedert het najaar 1956 in Amsterdam gevestigd.

Oud - president PERON :

ARGENTINIE moet kiezen tussen de grondwet of een burgeroorlog

„Er is geen haast naar Argentinie terug te keren"

Ciudad Trujillo. — Oud-president Peron heeft te Ciudad Trujillo (Santo Domingo) verklaard, dat Argentinië moet kiezen tussen het pad der grondwettelijkheid of dat van een burgeroorlog. „Alleen een regering, die in staat is vrede, rust en vertrouwen te verzekeren, kan de toestand in het land herstellen", aldus de voormalige Argentijnse dictator.

Peron is van oordeel, dat al degenen, die hem na zijn vlucht in september 1955 als president opvolgden, ongrondwettig hun ambt bekleedden.

Peron ontleedde de huidige toestand in Argentinië voor een correspondent van A.F.P. en sprak als zijn mening uit, dat de arbeidsonrust, de pogingen tot samenzwering, het aftreden van de vice-president niets dan symptomen zijn, die in overeenstemming zijn met een situatie, die met de dag verergert, temeer door de zwakheid en de fouten der regering. Peron ging het politieke, economische en sociale beleid, dat in de afgelopen drie jaren is gevoerd, na en critiseerde met name de oliepiannen van de huidige regering, die volgens hem een rampzalige concessie betekenen aan een buitenlandse maatschappij in plaats van eenvoudig gebruik te maken van haar diensten, zoals hijzelf indertijd overwoog voor de exploratie en exploitatie der Argentijnse bodemschatten.

Oud-president PERON ......geen haast......

„Frondizi — aldus Peron verder — kan niet regeren zonder de steun der Peronisten. Echter, verre van de verplichtingen na te komen, die hij op zich nam om zich van hun steun te verzekeren, vervolgt Frondizi hen thans terwijl hij heel goed weet, dat buitenlanders zijn recente moeilijkheden veroorzaakten. Het is heel gemakkelijk zich vast te grijpen aan het leger, dat hem op elk moment ten val kan brengen".

Peron verklaarde, dat sinds de revolutie van 1955 2.400 van zijn aanhangers werden gelikwideerd, terwijl volgens hem geen enkel proces ooit wegens gebrek aan bewijs tot een veroordeling heeft geleid. Hij gaf niettemin te kennen, dat zijn beweging sterker was dan ooit. „Voor de revolutie waren er acht miljoen Peronisten — zei hij — nu zijn het er aanzienlijk meer".

De ex-dictator heeft inmiddels geen haast om naar zijn land terug te keren, „omdat de tijd voor hem werkt". „Ik zou op alle mogelijke manieren naar Argentinië kunnen terugkeren", aldus Peron, „door middel van list of dat van geweld, maar er is geen haast".

„THRILLED AND PROUD"

Verslag van een bezoek aan CURACAO in een Amerikaanse krant

Aan Mrs. Clare Boothe Luce, de vroegere ambassadrice van de Verenigde Staten te Rome, werd ten tijde van haar terugkeer naar Amerika eens de vraag gesteld wat ze nu eigenlijk dacht over die schijnbaar eindeloze reeks van officiële recepties, diners en diplomaten-parties, die altijd verbonden zijn aan het werk van een ambassadeur of een consul. Zij noemde die bezigheden toen de onmisbare jachtgrond van de diplomaat wiens taak het is informaties te verzamelen of de belangen van de Amerikaanse buitenlandse politiek te helpen bevorderen. En ze voegde eraan toe, dat het geen verschil maakt of de ambassadeur en de consul hun werk nu doen met hoge hoed en gestreepte broek of op een minder officiële wijze.

Twee van Lima's eigen onofficiële goodwill-ambassadeurs keerden onlangs terug en waren vol lof over de vriendschap voor het Amerikaanse volk, en dan in het byzonder voor de „Navy", die zij hadden ontmoet gedurende hun bezoek als gasten van de U.S. Navy aan Curaçao, Nederlandse Antillen, vroeger bekend als Nederlands West Indië (!)

„Zeer ingenomen" en „onder de indruk" van de informele sfeer tijdens de „Full dress receptions", toehoorden cer gegeven waren Sam Kamin, uitgever van „The Citizen" en Howard Ellis, de vertegenwoordiger van Chrysler te Lima.

Hun driedaags bezoek aan Curaçao aan boord van de U.S.S Roberts vond plaats in het kader van het zesde bezoek van een Amerikaans oorlogsschip aan dit Nederlands paradijs in de Caraibische Zee vlak voor de kust van Venezuela. Zij werden „vorstelijk" behandeld hetgeen o.a. inhield dat zij te gast waren op een ontvangst die gegeven werd door het Consulaat van de Ver. Staten, een andere van de zijde van de Commandant van de Koninklijke Marine van Nederland, H. A. W. Goossens en nog een, gegeven voor de bemanning van de Roberts.

Mervyn V. Pallister is de Consul Generaal van de Verenigde Staten. „In deze dagen, nu ons land vrienden en goede buitenlandse betrekkingen zo broodnodig heeft, doet onze Consul Generaal Mr. Pallister daar een prachtwerk. Zowel hij als zijn vrouw schijnen als gevolg van hun beminnelijk karakter met iedereen bevriend te zijn in die gemeenschap", zei Kamin.

„Men was er bijzonder op uit om ons te laten zien hoezeer men ons bezoek als representatieve „little men" van de Verenigde Staten op prijs stelde".

Zij waren werkelijk onder de indruk van de gewapende Erewacht, die stond aangetreden aan de oostzijde van de ingang van de Annabaai (de Amerikaanse journalist had begrijpelijkerwijze nogal moeite met deze naam en schreef „Amnabaad" — red.) vlak voor het paleis van Drs

Vervolg naar pagina 6)

„The Lima Citizen" is een reeds twee jaar bestaand dagblad, dat op zondag met liefst niet minder dan 76 pagina's verschijnt. Lima, als U het nog niet wist, is een stad in...... de amerikaanse staat Ohio, ten noorden van Cincinnati. Curaçao is ook daar geen onbekende meer en het is door de vriendelijke bemiddeling van de Consul-generaal van de Verenigde Staten dat wij kennis konden nemen van een ontboezeming van een der „Ambassadors" van Lima na een bezoek aan Curaçao. Het nevenstaande hebben we ontleend aan een artikel met foto van niemand meer of minder dan Mr. van de Meer in de ons voortaan zeer dierbare „The Lima Citizen".

Nederland zal in 1959 voor het L.O. 54.700 onderwijzers nodig hebben

Den Haag. — In verband met het vrij grote aantal Antillianen en Surinamers, dat in Nederland een opleiding voor onderwijzer volgt, is de volgende mededeling van minister Cals (onderwijs) in een nota aan de Tweede Kamer over de behoefte aan onderwijzend personeel in Nederland niet van belang ontbloot:

In 1959 zullen bij het gehele Lagere Onderwijs in Nederland 54.700 onderwijzers nodig zijn. Dat is 1050 meer dan er op 1 januari 1958 vereist waren. In 1960 zal het aantal onderwijzers, dat nodig is, vermoedelijk nogmaals met 750 toenemen en in 1961 met 150.

DE CONFERENTIE TE GENEVE

Génève. — Op de gisteren te Génève gehouden dertiende bijeenkomst van vertegenwoordigers van Engeland, de Verenigde Staten en de Sovjet-Unie over een staking der kernwapenproeven, is gesproken over het Russische voorstel om de proefnemingen eerst te staken en daarna te gaan spreken over kontrôle-maatregelen; en het Amerikaanse, dat een staking wil koppelen aan de instelling van een internationaal orgaan, dat toezicht moet houden op de naleving van een overeenkomst.

De Britse vertegenwoordiger vestigde in een memorandum de aandacht op bepaalde punten, die niet aan de orde waren gesteld tijdens de eerder door deskundigen van dezelfde drie landen te Genève gehouden besprekingen over de technische aspekten van een staking der kernwapenproeven.

De Brit meende, dat met deze punten rekening diende te worden gehouden bij het instellen van een orgaan van toezicht.

Een westelijk voorstel voor waarneming en inspektie van lange-afstandsvliegtuigen is door Rusland verworpen. Een Russische woordvoerder zeide, dat zijn land het gestelde systeem onvoldoende acht. Vandaag kwamen de vertegenwoordigers wederom bijeen.

—x—

Dallas. — Een veertienjarige jongen te Dallas in de Amerikaanse staat Texas heeft de politie meegedeeld, dat hij zijn vader heeft gedood om zijn moeder te beschermen. Volgens de jongen trachtte zijn vader zijn moeder te wurgen. De jongen schoot zijn vader met een jachtgeweer dood.

—x—

Washington. — President Eisenhower heeft meegedeeld, dat de periode van zeven tot zeventien december a.s. in de Verenigde Staten in het teken zal staan van de rechten van de mens.

Mr. EMANUELS over doorvoerhandel tussen SURINAME en BRAZILIE

Paramaribo. — Minister-president mr S. D. Emanuels van Suriname heeft gisteren op een persconferentie het bericht bevestigd, dat de Surinaamse regering een brief heeft ontvangen van de konsul van Brazilië te Paramaribo

In deze brief wordt medegedeeld, dat de Braziliaanse regering een bezoek aan Brazilië van een Surinaamse delegatie, met het doel met de Braziliaanse regering een overeenkomst aan te gaan inzake de doorvoerhandel tussen beide landen, niet opportuun acht.

Mr Emanuels deelde mede, dat de Surinaamse regering rustig zal voortgaan met deze transitohandel, daar hij volkomen legaal is. Dit is bevestigd door Braziliaanse diplomatieke ambtenaren in Den Haag en te Washington. De laatsten hebben bovendien medegedeeld, dat de Braziliaanse regering deze handel niet ernstig inziet, daar hij door het uitblijven van hoge winsten binnenkort zal ophouden.

De heer Emanuels deelde ten slotte mede, dat in deze kwestie de Nederlandse regering zich volkomen achter de regering van Suriname stelt.

De grenskwestie met Brits Guyana

De Nederlandse regering staat evenens achter het standpunt van de Surinaamse regering voor wat betreft de kwestie van het regelen van de grens tussen Suriname en Brits Guyana.

Minister Hofstra en mr P. Lieftinck naar Suriname

Naar premier Emanuels voorts mededeelde, zullen de Nederlandse minister van financiën, de heer H J. Hofstra, en de Nederlandse oud-minister van financiën, mr P. Lieftinck, resp. begin februari en begin april naar Suriname komen voor een beschouwing over de financiële toestand van Suriname.

Mutaties

De Surinaamse regering heeft stappen ondernomen met het doel, dat de premier van de vorige Surinaamse regering, dr J. Ferrier, gedurende enkele jaren werkzaam zal zijn in de diensten van de UNESCO.

De oud-minister uit het kabinet-Ferrier, ir Kuiperbak, van Openbare Werken, is benoemd tot technisch direkteur van het Brokopondo-bureau.

Rode Kruis zegels

— Wacht niet tot de laatste dag met het kopen van de Rode Kruis-eerste-dag-van-uitgifte enveloppen, want de voorraad is beperkt. Ga vandaag nog naar uw boekhandel!

— Rode Kruis-postzegels geven cachet aan uw brieven en bovendien helpt u het Rode Kruis helpen. Rode Kruis-postzegels zijn op 1 december verkrijgbaar in speciale stands on het Postkantoor, op de kantoren van de Hollandse Bank Unie, bij S. E. L. Maduro & Sons N.V. en in zaken van de Firma Van Wilpen.

V.S. zullen wapens aan TUNESIE leveren

Washington. — De Verenigde Staten hebben erin toegestemd wapens aan Tunesie te leveren ter uitrusting van zijn strijdkrachten, zo heeft een woordvoerder van het State Department desgevraagd meegedeeld.

Hij zeide verder, dat op het ogenblik tussen Tunis en Washington besprekingen worden gevoerd om de datum van de levering van dit materiaal te bepalen.

Frankrijk — zo zei de woordvoerder voorts — is in algemene lijnen op de hoogte gehouden van de onderhandelingen, die terzake tussen de Tunesische en Amerikaanse regeringen zijn gevoerd.

In gezaghebbende Amerikaanse kringen wees men erop, dat de enige voorwaarden voor een dergelijke overeenkomst tussen de Verenigde Staten en een vreemd land zijn, dat het ontvangende land zich verplicht de geleverde wapens niet voor agressieve doeleinden te gebruiken en ze evenmin over te dragen aan derden zonder toestemming der Amerikaanse regering.

In officiële Amerikaanse kringen weigert men, inlichtingen te verschaffen over de juiste aard van de uitrusting, die eventueel aan Tunesie zal worden geleverd. Men gaf niettemin te kennen, dat het materiaal geen geschut zal omvatten.

De Tunesische regering heeft ongeveer een jaar geleden verzocht Amerikaanse wapens te kopen. In de afgelopen zomer hebben de Verenigde Staten en Engeland 1.500 geweren en munitie aan Tunesie geleverd ter uitrusting van zijn politiemacht.

Het State Department heeft daarbij medegedeeld, dat Tunesië bij de aan de gang zijnde onderhandelingen over de aankoop van wapens de gebruikelijke Amerikaanse voorwaarden heeft aanvaard. Deze voorwaarden houden in, dat de wapens slechts voor zelfverdediging worden gebruikt en niet worden doorgeleverd aan derden zonder de toestemming van Amerika.

Fietser, steekt bij schemer tijdig Uw fietslantaarn aan en zorg ervoor, dat Uw rode achterlicht brandt. U helpt hiermede de wegveiligheid bevorderen.

Ver. voor Veilig Verkeer

„SWEDA" op CURACAO door fa. WITCOM vertegenwoordigd

Willemstad. — Gisterochtend had de Curaçaose pers een onderhoud met de Heer Juan Mayoral, sales promotor van Sweda Data Register — Stockholm. De Sweda Dataregister fabrieken te Stockholm zijn ontwikkeld door de bekende Zweedse Telefoon maatschappij L. M. Ericcson, en op deze wijze zijn er dan ook eerder reeds Sweda kasregister onder de naam, L. M. Ericcson verkocht.

Intussen is Sweda echter een geheel onafhankelijke maatschappij geworden die zich uitsluitend toelegt op het fabriceren van kasregisters. De Sweda is reeds ruim 20 jaar op de markt doch de export werd pas na de laatste wereldoorlog ontwikkeld.

Sweda wordt thans in practisch alle landen van de wereld verkocht, vooral aan Noord en Zuid-Amerika werd zeer veel aandacht besteed met het gevolg dat de Ver. Staten thans reeds een belangrijk grotere omzet heeft dan Zweden zelf.

Het is geen wonder dat Sweda een dergelijk sukses in de wereld heeft wanneer men de combinatie van het Zweedse staal en het grote vakmanschap in aanmerking neemt.

De Heer Garschagen, die de fabriek in het voorjaar bezocht kan verklaren dat er in de fabriek geen voorraden van kasregisters zijn doch slechts voorraden van onderdelen. Deze onderdelen worden pas tot een kasregister samengebouwd wanneer de order, waarin de wensen van de client nauwkeurig zijn opgenomen, door de fabriek is ontvangen.

Het principe van de machine is n.l. zo geconstrueerd dat de machine „geheel op maat" kan worden geleverd. De wensen van de klant kunnen duizenden verschillende combinaties opleveren en aan al deze wensen kan Sweda voldoen.

Is men eenmaal in het bezit van een Sweda machine en wordt door uitbreiding of wijziging van het bedrijf een verandering of aanvulling in de machine verlangt dan kan dit lokaal geschieden, door een hiervoor speciaal in Europa opgeleide monteur, de heer H. Gongrijp. De Sweda kan dan ook overal gebruikt worden waar goederen of diensten worden verkocht.

Daar de laatste jaren de self-service een begrip is geworden en hand over hand toeneemt heeft Sweda aan dit onderwerp bijzondere aandacht besteed en heeft zelfs een check-out ontwikkeld waarbij de boodschappen aan de lopende band, synchroom met het kasregister, langs de check-out lopen waardoor de bottle neck van iedere self-servicestore wordt opgeheven.

Ook aan de benzinepompen heeft men speciale aandacht besteed en in Zweden bestaan er thans, naast de gewone benzinepompen die met Sweda worden geregistreerd, ook self-service benzinepompen waarbij de benzine en olie door de automobilist zelf worden getankt.

De Sweda is niet uitsluitend een kasregister maar levert bovendien gespecificeerde gegevens waardoor de Sweda tevens als een boekhoudmachine werkt. Sweda voert dan ook thans niet meer de naam „Sweda cashregister" maar de naam „Sweda Dataregister".

Dit komt speciaal tot uiting bij de machines die voor de hotel-administratie gebruikt worden.

Sweda wordt op Curaçao vertegenwoordigd door de Fa. WITCOM.

Een produkt van de „Sweda Dataregister". Doordat het toetsenbord thans plat is en de toetsen dichter bij elkaar staan, kan de cassière de klanten een vlottere bediening geven, waardoor het probleem van de „bottle-neck" bij de kassa's van self-service-stores wordt opgeheven.

WIE WIL NEDERLANDS LEREN?

Willemstad. — Op de laatst gehouden vergadering van de afdeling Curaçao van het Algemeen Nederlands Verbond werd besloten — indien voldoende belangstelling bestaat — tot het instellen van een cursus ter lering van de Nederlandse Taal volgens een beproefde, direkte methode. Er wonen op ons eiland verscheidene mensen, die het Nederlands niet kennen en deze taal uit zakelijke overwegingen of anderszins gaarne zouden willen leren. Voor Engels en Spaans bestaan cursussen, voor het Nederlands echter niet. Het ANV stelt zich voor op woensdag 3 december een contactavond te houden in het Peter Stuyvesant College s' avonds om 8 uur. Belangstellenden kunnen alsdan nadere inlichtingen verkrijgen. De radio-omroepstations en ook de redactie van de Passaat zullen medewerken om dit plan bekend te maken aan degenen, voor wie het bestemd is.

Superior Fraters van Tilburg op Curacao

Willemstad. — Vannacht is met de „Memnon" van de K.N.S.M. frater M. Novatus, superior van de fraters van Tilburg, voor een visitatie aangekomen. Tezamen met de Superior reisde frater Aquino, die bij het onderwijs op Curaçao te werk zal worden gesteld.

Lijst gevonden voorwerpen

Willemstad. — Lijst van gevonden voorwerpen over het tijdvak van 17 t m 23 november 1958.

- huissleutel, 1 ring met 3 sleuteltjes, 1 wieldop en 1 etui waarin een papier t.n.v. A. Yane ARONS, Zwaluwenweg 5.

1 Identiteitskaar t.n.v. J. C. Leveston;

1 10 lot Landsloterij trekking dd. 9-12-58;

1 pak waarin dames en herenkleding;

1 sleutelkettinkje w.a. 1 mesje en 5 sleuteltjes en plastic hart;

2 Engelse leerboekjes;

1 sleutelkettinkje w.a. 2 autosleuteltjes (UNION);

1 Herenrijwiel;

1 haarhouder;

1 auto-vlaggenstok.

Nadere gegevens omtrent bovenstaande voorwerpen zijn te verkrijgen op het hoofdbureau van politie, kamer 5-A.

Kaartenverkoop „Ten Commandments"

Willemstad. — In verband met de overweldigende belangstelling, die er van de zijde van het bioscooppubliek bestaat voor de vertoning van „The Ten Commandments" werd ons meegedeeld, dat er vanaf zes uur 's middags kaarten aan de loketten van Roxy verkrijgbaar zijn.

BENOEMINGEN

Willemstad. — Naar wij vernemen, is de Hoogeerwaarde pater A. van der Meer O.P., vicaris van de Nederlandse paters Dominikanen, werkzaam in Zuid-Afrika, als zodanig herbenoemd. P. v.d. Meer was vele jaren werkzaam op Curaçao, alwaar het werk van het Apostolaat der Zee en het R.K. Zeemanshuis zijn volle belangstelling hadden.

Tevens werd vernomen, dat ook pater C. Visker O.P. als vicaris van de Nederlandse Dominikanen op Puerto Rico is herbenoemd.

—x—

Brussel. — Het Belgische Rode Kruis meldt dat prins Albert bij koninklijk besluit van 20 november benoemd is tot voorzitter van deze organisatie.

Komen naar de Antillen

Willemstad. — De passagierslijst van het ms. „Oranje Nassau", dat o.o.v. 5 december as. te Curaçao wordt verwacht, vermeldt de volgende namen:

familie P. de Haan—Goilo en zoontje; mevr. C. A. W. Reisch—Ihne; familie B. Landen; familie C. van der Mark—de Jong en zoontje; familie A. Verblaauw—Keers en dochter; familie J. W. Roskam—van Greuningen; familie A. E. Dangermond—Jagerink en 2 kinderen; mevr. H. C. Mark—Beneder; mevr. L. C. M. Kalma—Mak en dochter; familie P. Eibergen—Holsheimer; mevr. H. A. Veringa—de Nennie; heer J. Poldervaart; mevr. A. W. M. Bakker—v.d. Kuil en dochter; mevr. E. A. M. v.d. Linden—Magdeiijns en zoontje; mevr. M. M. Lesage—Diesbergen en 3 kinderen; mej. E. Emans; mevr. S. H. S. Salomons—Schröder; mevr. E. Lipplaa—Bédorf; 33 man Koninklijke Marine.

Bestemming Aruba: mevr. M. Steenfert—Kroese en zoontje; mej. J. Broekman; mevr. W. Woltman—Ringma; mevr. A. M. Chin Yong—Luykx; sergt W. Visscher, echtgenote en 2 kinderen.

—x—

Moskou. — Sowjet-archeologen hebben in Azerbeidsjan bij de Perzische grens woonplaatsen en werktuigen uit de bronstijd (10e en 9e eeuw voor onze jaartelling) ontdekt.

Verklaring van Henry Gordon van „Paramount Films"

Willemstad. — De Heer Henry Gordon, vertegenwoordiger van Paramount voor Latijns Amerika vertoeft enkele dagen op ons eiland en heeft de verklaring van de Heer Barney Balaban van „Paramount International Film" met de betrekking tot de belangrijke gebeurtenissen aktiviteiten op het gebied van de filmindustrie herhaald. „Het vertrouwen van „Paramount" in de toekomst van de filmindustrie is thans groter dan ooit." Gezien de „overgangstijd" waarin de cinematografische industrie zich thans bevindt, hebben deze verklaringen van de Heer Balaban een geweldige indruk gemaakt op de filmwereld.

Een van de belangrijkste verklaringen van de Heer Balaban is; dat „de film zijn lang bezeten positie als leiders in de vermaakssfeer" nooit zal opgeven.

Om aan deze verklaring recht te doen wedervaren heeft de heer Gordon medegedeeld dat de ‚Paramount' voor 1959 met tenminste 20 films van „biezonder formaat" en bovendien evenveel in de kategorie van massaregie, zoals „De Tien Geboden", „De Boekanier" en „De Storm", zal komen.

De Heer Gordon verklaarde dat er in de filmindustrie een ontwikkeling en een veranderingen plaats vinden die ten doel hebben de organisatie te moderniseren, het publiek en de bioskopen beter te dienen en de produktie te verbeteren.

Voor wat Paramount betreft verklaarde de Heer Gordon dat er geen financiele limieten gesteld zullen worden aan produkties van „Paramount", die naar het oordeel van de maatschappij zulke uitgaven rechtvaardigen.

O.a. de volgende sterren zullen voor de maatschappij in het komende jaar optreden: Sophia Loren, Yul Brynner, Jerry Lewis, Charles Heston, Susan Hayward, Silvana Mangano, Clark Gable, Van Heflin, Danny Kaye, Kirk Douglas, Robert Taylor, Gary Grant, Marlon Brando, Richard Widmark, Anthony Quinn, James Stewart, Kim Novak, Anthony Perkins, Carrol Baker en vele andere grootheden van het witte doek.

Talrijke gevallen van kinderverlamming in Italië geconstateerd

Rome. — Het probleem van de kinderverlamming, dat sinds gisteren van groot aktueel belang is geworden door de dood van vier zusjes te Avellino, die door de gevreesde ziekte waren getroffen, zal vanmiddag het onderwerp van een debat zijn in de Italiaanse Kamer van Afgevaardigden.

De minister van volksgezondheid zal antwoord moeten geven aan een vijftiental sprekers, die o.a. zullen eisen: 1) dat de prijs van de anti-polio-vaccin aanzienlijk minder duur is; 2) dat de inenting van kinderen beneden een bepaalde leeftijd verplichtend wordt gesteld; 3) het opstellen van een plan ter bestrijding van de ziekte.

In de afgelopen maanden zijn in Italië talrijke gevallen van kinderverlamming gekonstateerd.

Gisteravond had op het Sanatorium „Het Groene Kruis" het afscheid plaats van Dr. H. G. S. van Raalte, Chef van de Geneeskundige Dienst van de C.P.I.M., van het personeel van deze Dienst. Voor deze gebeurtenis die met toespraken en toneel gepaard ging was grote belangstelling. Op de foto: Dr. en Mevrouw van Raalte in gesprek met Dr. Spierenburg.

Filmliga Curaçao

Willemstad. — Hedenavond presenteert de Filmliga Curaçao in een extra voorstelling Federico Fellini's meesterwerk LE NOTTI DI CABIRIA (De Nachten van Cabiria). Deze Italiaanse film, vervaardigd in 1957, heeft Nederlandse onderschriften. In de hoofdrollen spelen Giuletta Masina, Amadeo Nazzari en Franca Marzi.

Dank zij de medewerking van fa Moron en het Bestuur van de Sociëteit Asiento zullen deze extravoorstellingen plaatsvinden vanavond en a.s. vrijdag, 28 november om half negen in Theater Asiento te Emmastad.

Aan de Nieuwe Rotterdamse Courant ontlenen wij de volgende scherpe analyse van deze zeer bijzondere film.

Met La Strada is het aan de Italiaanse cineast Federico Fellini enige jaren geleden gelukt een film te maken die zowel aan de grote massa appelleerde als aan dat deel van het publiek, dat een goede film ook om zijn stijl en zijn vormgeving weet te waarderen. Ongetwijfeld was er in beider belangstelling een deel gemeenschappelijk: Fellini had gestalte weten te geven aan het bij velen latente gevoel van de eenzaamheid van de mens, zelfs ondanks de nauwste betrekkingen tot elkander. Gelsomina, die in La strada als hulpkracht bij het kermisnummer van de animale krachtmens Zampanó het gehele land had door te trekken, was door deze wonderlijke verhouding als het ware voortdurend vergezeld van iets groots en overweldigends, waartoe zij in letterlijke zin behoorde maar dat haar zelf nooit toe kon behoren. De film was daardoor, ondanks de uiterlijke opmaak met alle attributen uit het armelijkste leven, niet strikt „neorealistisch" te noemen. Er was een symboliek doorheen geweven, die meermalen poëtisch werd en zelfs als in een gedicht een op juiste wijze toegepast refrein had in de eenvoudige trompetmelodie, die Gelsomina meermalen blaast.

In LE NOTTI DI CABIRIA gebeurt iets dergelijks als in La Strada, maar in een kader van veel groter variëteit. De kleine Romeinse prostituée Cabiria, die op de nog maar juist geheel drooggelegde moerasgrond naar de kant van Ostia een klein, haastig in elkaar geknutseld eigen huisje heeft en 's avonds haar beroep uitoefent aan de Via Veneto, ziet zichzelf op alle mogelijke wijzen geplaatst aan de rand van een groot geluk, dat soms niet meer dan een meisjesdroom is, soms een haar opnieuw voorgespiegelde jeugdherinnering, soms ook niet meer dan de wens om uit dit tegenwoordige leven weg te komen en zich een gewoon, burgerlijk bestaan te vormen. Maar in dit reiken naar geluk is vrijwel nimmer iets positiefs en actiefs. Naar gene zijde van de geluksstreep reikt Cabiria meestal slechts door haar scherpe tong en radde mimiek te gebruiken om haar collega's van de Via Veneto te bespotten en te honen (zeer knap plaatst Fellini daartegenover een beroepsgenote die hetzelfde doet, maar wier zucht naar het dame zijn reeds een pathologische vorm heeft aangenomen). Twee taferelen zijn er slechts, waarin Cabiria werkelijk zelfstandig reikt naar een geluk dat van hemelse genade zou kunnen komen. Zij doet mee aan een processie naar een kerk waar wonderen worden verwacht, maar de aanblik van het bijkans onbeschrijfelijke toneel, dat Fellini toch met een ontzettend realisme beschrijft, verwart haar en met zelfspot constateert zij aan het slot, dat zij en al haar vrienden en vriendinnen toch dezelfden zijn gebleven. Een tweede poging om via de predikende monnik contact met de religie te vinden mislukt eveneens en wat zij in materieel opzicht doet om zich veilig te stellen — doodgewoon sparen — wordt reeds in de eerste scene van de film ongedaan gemaakt door een zogenaamde minnaar die haar in het water duwt en er met haar geld vandoor gaat. Aan het slot van de film zal zo iets, en in nog wredere vorm zich andermaal voordoen. Dan wil Cabiria liever sterven, doodgeslagen worden, dan opnieuw te beginnen, maar op de terugweg naar de stad belandt zij tussen een groep feestvierende jongelui en door hun scherts laat zij zich weer meeslepen. In het laatst zien wij haar weer even ver als tevoren, maar weer glimlachend en ferm, opnieuw het leven tegemoet gaan.

In het laatstgenoemde zijn reeds twee van de voorvallen opgenoemd waarin Cabiria volkomen passief is. Het zal in de film nog andermaal twee keer voorkomen. De eerste keer eindigt het tragikomisch. Een beroemd filmacteur (Amedeo Nazzari), die ruzie met zijn geliefde heeft gehad, neemt uit balorigheid de sjofele Cabiria mee naar zijn met de uiterste luxe ingerichte woning. Cabiria meent in een droom te zijn want zij staat hier voor een werkelijkheid die zij niet kan omvatten: de gevierde acteur, exotische vogels in een volière, een grammofoon die de Vijfde van Beethoven speelt (die „haar genre" niet is, maar waartoe zij zich tracht op te hijsen), dat alles is samen te vatten in de ene gedachte, dat niemand op de Via Veneto het zal geloven als zij dit vertelt. Of dus de acteur haar geen foto als oorkonde kan geven? Maar daarmee is de droom uit, want de uitgerangeerde geliefde van de acteur weet toch het huis binnen te dringen en Cabiria wordt naar de keuken verwezen, waar zij door het sleutelgat kan zien hoe de twee zich weer verzoenen. Bij het krieken van de dag wordt zij stilletjes weggebonjourd....

Haar tweede passieve avontuur van geluk heeft Cabiria in een eveneens prachtig uitgewerkte scene, waarin zij een klein achterbuurtvarieté binnenstapt en daar op het toneel een „hypnotiseur' bezig ziet die een aantal stevige mannen suggereert, dat zij een heerlijke roeitocht maken, waarbij helaas een storm losbreekt, zodat zij zich in vertwijfeling aan de boorden gaan vastklampen en het toneel verlaten alsof zij werkelijk overlevenden van een groot ongeluk zijn. Dan wordt Cabiria tot slachtoffer gekozen en in hypnose verraadt zij niet alleen de naam van haar grote jeugdliefde, zij weet zich zelfs helemaal in die tijd terug toen haar haren nog lang en niet geblondeerd waren; zij danst weer een heerlijke ouderwetse wals en — wordt bij het verbreken van de betovering door de hele zaal uitgelachen, behalve door één man die haar op straat volgt en haar in een avontuur betrekt, dat tot de grandioze finale van de film leidt.

Deze finale leent zich weinig voor beschrijving. Men kan beter zelf ondergaan met hoe groot kunstenaarschap het landschap hier functioneel wordt gebruikt en hoe Fellini met heel subtiele middelen een bosschage, die eerst een speelplaats voor jonge liefde is, geleidelijk doet veranderen in een oord waar de dreigingen loeren. Prachtig is de confrontatie met een van boven en heel groot gezien meer tijdens de zonsondergang dat opeens door een snelle montage overgaat in een eveneens uiterst grote close-up van de door een zonnebril afgedekte, loerende ogen van de minnaar, waarin Cabiria in ontzetting terugziet wat haar in de aanvang van de film is overkomen.

Veel van de spanning zou wellicht verloren gaan wanneer wij volledig analyseerden, waarop het effect van deze finale berust. Andere scenes zijn duidelijker als afzonderlijke meesterstukken van filmkunst te definiëren, zoals de reeds genoemde processie waarin Fellini op bijna miraculeuze wijze uit het gedrang van de fanatiek zingende menigte in de overvolle kerk telkens kleine dramas of typerende momenten naar voren weet te halen, zoals de martelgang van de verlamde „oom" die te zwak en ellendig is om het heil-belovende altaar te bereiken of het in een flits getekende, maar glasheldere portret van Cabiria die opeens met het gezang instemt, maar daarbij natuurlijk weer haar kaarsje met haar adem dooit. Bijzonder knap is ook de scene, waarin Cabiria door de acteur naar een nachtlokaal wordt meegenomen. Een op hoekige en niet eens sensuele wijze dansend negerpaar treedt daar op in een sfeer die niet anders is dan de duffe zwoelheid van een langoureus snobisme. En in Cabiria's gedragingen weerspiegelt zich de hele scene als iets wat tegelijk ongelofelijk is, maar door haar primitieve „horse-sense" wordt doorzien. Van „horse-sense" gesproken — er komt in de film nog de figuur van een buurvrouw en vriendin van Cabiria voor, die uiterlijk en innerlijk niet meer is dan een log dier, steeds alleen maar beducht voor wat Cabiria zich nu weer voor de geest heeft gehaald.

Aangezien op 26 november ook de reeds aangekondigde filmstudiegroepavond wordt gehouden in het Cultuurcentrum hebben wij een tweede voorstelling van DE NACHTEN VAN CABIRIA op vrijdag, 28 november, georganiseerd.

Teneinde echter de verwachte grote belangstelling over de twee avonden te verdelen, zouden wij de Filmligaleden willen suggereren de voorstelling van VRIJDAG 28 NOVEMBER te bezoeken. Mocht U echter die avond verhinderd zijn, dan bent U ook welkom op woensdag de 26ste, de avond die in principe is bestemd voor de V.G.K.S.-leden.

Deze extra voorstellingen zijn toegankelijk voor de leden van de Filmliga Curaçao en de V.G.K.S. op vertoon van hun LIDMAATSCHAPSKAART TEGEN EEN ENTREE VAN ƒ 1,— PER PERSOON. Geen introductie.

Beslist geen toegang voor jeugdigen.

De kassa's en de zaal zullen worden geopend om acht uur.

—x—

Rome. — De Italiaanse politie heeft verhinderd, dat een monarchist, de journalist Marmiroli, een „Montgomery" — een duffelse jas — op het graf van de onbekende soldaat te Rome heeft verbrand. Marmiroli trachtte dit te doen uit protest tegen de kritiek op Italiaanse soldaten in de memoires van Montgomery.

De nieuwe patriarch van VENETIE

Vaticaanstad. — Paus Johannes XXIII heeft een geboren Venetiaan aangewezen als zijn opvolger op de patriarchale stoel van Venetie.

Het is Aartsbisschop Mgr. Giovanni Urbani, Bisschop van Verma.

Dit is de eerste bisschopsbenoeming door de Paus sinds hij de troon van Petrus besteeg.

Zijn keuze viel op de 58-jarige Mgr. Urbani, een man die grote administratieve ervaring heeft en die deel heeft genomen aan het Nationaal Program van de Italiaanse Katholieke Aktie.

De nieuwe patriarch werd geboren in Venetie op 26 maart 1900.

Hij voltooide zijn studies voor het priesterschap aan het plaatselijke seminarie en werd in 1922 priester gewijd. Zijn eerste post was kapelaan in de Donatusparochie van het Venetiaanse eiland Murano, beroemd om zijn glasfabrieken. Daar bleef hij vijf jaren terwijl hij tevens de zorg had voor de parochianen op het nabij gelegen eiland San Erasmos.

In 1925 behaalde hij een graad in het kerkelijk recht en onderwees Schriftuur aan het seminarie. Spoedig daarop werd hij ook belast met het onderwijs in moraal en pastorale theologie. Hiernaast zette hij zijn priesterlijk werk in veschillende parochies voort. In 1937 werd hij benoemd tot vice-president van de diocesane Raad van de Katholieke Aktie.

In 1945 werd hij gekozen tot secretaris van de bisschoppelijke commissie voor de studie van de nieuwe statuten van de Katholieke Aktie, waarvan Kardinaal Piazza, patriarch van Venetie, voorzitter was.

Reeds in 1936 was hij benoemd tot rechter in de diocesane rechtbank van Venetië en in 1938 werd hij door kardinaal Piazza aangewezen als „Promotor Justitiae" („Officier van Justitie") voor het Patriarchaat van Venetië.

In 1937 werd hij door Pius XI tot pauselijk kamerheer benoemd en in 1941 tot huisprelaat van Pius XII. In september 1946 volgde zijn benoeming tot titulair bisschop van Assume en twee jaar later werd hij bevorderd tot titulair aartsbisschop. Hij werd benoemd tot bisschop van Verona — een suffragaan-bisschop van Venetië — op 14 april 1955, met behoud van zijn titulaire rang van aartsbisschop. Door zijn arbeid in het industriedistrikt Murano en door zijn zielzorg op scholen en in ziekenhuizen is hij in kontakt gekomen met alle klassen van de maatschappij (N.C.).

—x—

Rio de Janeiro. — Driehonderd kinderen van een school te Rio de Janeiro vertoonden na het drinken van schoolmelk, vergiftigingsverschijnselen. Zij zijn onder medische behandeling gesteld.

—x—

Bremen. — De 44-jarige Johanna Kraft, die in een inrichting voor geestelijk gestoorden te Berden, nabij Bremen, wordt verpleegd, heeft de hoofdprijs in een loterij, ter waarde van ongeveer 125.000 gulden, gewonnen.

De regering van Tsjecho-Slowakije heeft voor de door haar uitgegeven vredespostzegels teruggegrepen naar authentieke kindertekeningen. De postzegel van 30 Hellers heeft het opschrift „Vriendschap met alle kinderen van de wereld", die van 45 Hellers „Vrijheid voor alle kinderen" en die van 60 Hellers „Het is gelukkig te leven in vrede".

Post van de Bovenwinden

JUBILEUM „Sweet Repose"

De stichting voor ouden van dagen te St. Maarten, „Sweet Repose", bestaat 30 november 12½ jaar; wel is waar nog geen overdonderende feesttitel maar aangezien de vestingsperiode dikwijls de moeilijkste is, mogen we toch wel even bij dit gedenken stil staan.

Een goede tien jaar geleden zat de zorg voor ouden van dagen plotseling in de lucht; hoe dat komt weet niemand maar dikwijls ziet men het, dat er ineens belangstelling bestaat voor dingen, die allang nodig waren maar waar nog niemand overdacht of sprak. Hoe dan ook: het zat in de lucht en de toenmalige pastoor van St. Maarten, pater L. van Dijk, snoof die lucht met welbehagen in: op St Maarten zou ook voor de oudjes gezorgd worden.

Op een gemengd godsdienstig en dan nog klein eiland heeft het geen zin een instituutje voor katholieken alleen te stichten het zou dus een inrichting worden voor alle gezinten. Daarom stapte de pastoor naar de dominee en men werd het er over eens dat het een stichting zou worden van het Wit Gele Kruis met opname voor iedereen en zo is het ook in de praktijk gebleken dat er altijd meer protestanten dan katholieken opgenomen zijn.

Nu valt de stichting van iets dergelijks op een arm eiland niet mee maar er waren twee gunstige factoren die het mogelijk maakten om spoedig te beginnen. Er was een gebouw beschikbaar nl. het oude hospitaal, dat gedurende de oorlog gediend had als kazerne voor de schutters en nu met de demobilisatie weer leeg stond waar nog altijd een oud hospitaal was met een zaal voor mannen en een voor vrouwen. Men kon dus beginnen zowel met mannen als met vrouwen.

Een ander gunstig aspect was dat men de inventaris van de schutters kon overnemen met alle bedden en keukengerei.

Dat alles bij elkaar heeft het Wit Gele Kruis de moed gegeven om met medewerking van het gouvernement te beginnen. Maar het bestuur van het Wit Gele Kruis woont ver weg en daarom komt het op de pastoor neer de zaak in goede banen te leiden.

De oprichting van „Sweet Repose" heeft het gouvernement de gelegenheid gegeven om het toen bestaande armenhuis op te heffen.

Dat is op zich geen gunstig aspect geweest voor „Sweet Repose" want in de volksmond werd dit het „nieuwe armenhuis" terwijl de bedoeling geweest is verzorging van ouden van dagen, wat toch iets anders is dan zorg voor daklozen en zwervers zonder inkomen.

Pastoor Van Dijk heeft de oprichting verzorgd maar daar hij net in die dagen verplaatst werd, viel de eer van de opening te beurt aan zijn opvolger.

De grote moeilijkheid van een dergelijke inrichting is het vinden van een geschikte directrice, die zowel mannen als vrouwen te verzorgen kreeg, mensen die weinig gewoon waren om in een gemeenschap te leven en op hun oude dag moesten overtuigd worden, dat het huis niet van hen alleen is. Miss Cockley is de persoon geweest die Sweet Repose door de eerste moeilijke jaren heen geloodsd heeft, later heeft Mrs Richardson haar taak overgenomen en sinds een goed jaar is de leiding in handen van de Zuster Dominicanessen, waardoor een meer permanente lijn in de huishouding verzekerd is.

Door de jaren heen loopt het aantal patienten rond een vier mannen en een tien vrouwen, dat blijft dus wel de capaciteit van het eiland te zijn.

Ook zijn er wel enige verpleegden van het eiland Saba geweest maar het ligt nu eenmaal niet voor de hand om ouden mensen hun laatste levensdagen te laten slijten in een voor hen vreemde omgeving.

Menigen heeft in de stichting van „Sweet Repose" een zwaar hoofd gehad, maar nu de levensvatbaarheid gebleken is en door de zusters een vastere lijn gekomen is in het bestuur, mogen de ouden van dagen op St. Maarten werkelijk met vertrouwen een rustige levensavond tegemoet zien.

Telefoons zonder kiesschijf

New York. — In de Amerikaanse steden Elgin (Illinois) en New Haven (Connecticut) zullen binnenkort telefoons zonder kiesschijf in gebruik worden genomen. De schijf is bij deze toestellen vervangen door tien drukknoppen. Deze drukknoptelefoons lijken op kleine rekenmachines. Het voordeel van het nieuwe systeem is, dat het vragen van een nummer sneller gaat.

—x—

Rome. — Straatmakers te Rome zijn gestuit op resten van het amfitheater, waarin Julius Caesar zou zijn vermoord. Deskundigen hopen toestemming te krijgen op grote

GESCHIEDENIS DER MENSHEID

Invloed van Toynbee?

(Van een deskundige medewerker in Nederland)

Ongeveer een jaar na het eerste deel, is nu het tweede verschenen van het grote geschiedwerk, dat bovenstaande titel voert 1). Het heeft dezelfde mooie uitvoering in papier, druk en band; bovendien helderen enige duidelijke, gekleurde kaarten het besprokene op.

Het is wellicht goed nog even in herinnering te roepen, welke de opzet van dit boek is. Men geeft kunsten en wetenschappen, godsdienstgeschiedenis, politieke en sociale historie, het hele veld dus van de menselijke activiteit. Men heeft de bestaande schematische indeling der geschiedenis laten vallen en werkt nu met kulturen, kultuurkringen en kultuurperioden teneinde de historie „wereldomvattend" te kunnen beschrijven.

Nu het tweede deel is gereed gekomen en enigszins een overzicht over de methode mogelijk is, rijst de vraag of het gekozen standpunt — waarvoor ongetwijfeld zeer veel te zeggen valt — de nadelen van het terzijde gestelde wel in die mate overwint als men denkt. Immers: ook nu moet men scheidslijnen trekken, zij het misschien niet zozeer in de tijd als wel in ieder geval in de geografisch-gegeven ruimten! Dit laatste gegeven is er een, dat zich onmogelijk laat wegwerken, daar het nu eenmaal voortkomt uit de structuur van Moeder Aarde. Maar bovendien is er beperktheid van het menselijk verstand en begrip, dat dwingend eist een al te uitgebreide stof in stukken te verdelen om haar te kunnen bevatten. Reeds Huizinga wees hierop, toen hij in zijn „Wetenschap der geschiedenis" de indeling der historie besprak.

Dit nieuwe deel bewijst m.i. afdoende, dat ieder historicus wel verplicht is (om welke redenen dan ook) zulke scheidslijnen te trekken. Het behandelt nl. in feite alleen de historie van Eurazië en dan nog, althans voor zover het Europa en Midden-Azië betreft, gedeeltelijk. Want de Germanen komen niet ter sprake, wel echter Byzantium en de Balkan-volkeren. Mongolië (Djengis-Khan) had reeds in het eerste deel zijn plaats gevonden bij de steppe-volken.

Toch is het tweede deel van de „Geschiedenis der Mensheid" in zekere zin inderdaad een eenheid gebleven. Allereerst wordt de aandacht gevraagd voor de Boeddhitische Oecumene. De grote eenheidsfactor voor Azië is immers het Boeddhisme, bijna op dezelfde wijze als het Christendom dat is voor Europa. Van dit gezichtspunt uit worden dan juist die gebieden behandeld, die heden ten dage min of meer onze bijzondere belangstelling trekken, zoals Voor- en Achter-Indië, Indonesië, Tibet, China, Korea en Japan, alle tot in de 20e eeuw toe.

Vervolgens bezien de schrijvers het „Messiaanse Tijdperk". Deze uitdrukking heeft niet die inhoud, welke men op het eerste gezicht er aan zou geven. „Elke historische fase", zegt de schrijver van de inleiding op dit onderdeel, „verschijnt ons als doortrokken van een geestelijk leidend beginsel, dat op alle niveaus tot uitdrukking komt", met name „langs de oost-west as van Azië en Europa". In de vijf eeuwen, die lopen „van de 6e eeuw v. C. tot dicht bij het begin van onze jaartelling, voltrok zich een ommekeer van alle culturen van het Westen en van het Oosten en van hun religieuze en politieke wezenskenmerken". Deze hervormingsbeweging maakte een eind aan 2000 jaar mensheidsontwikkeling, „aan tijden, die door de mythe werden beheerst". Er ging bovendien een enorme werking van uit op de volgende 2000 jaar. „De vergeestelijking der religies, het verdringen van het aanschouwelijke ten gunste van het begrip en de abstractie, waardoor pas wetenschap en zuivere logica mogelijk werden, de ongemene waardering van het individu, het terugwijken van het nationale ten gunste van een bovennationaal beginsel — of dit zich nu als „mensheid" of als rijk vertoonde — dat alles heeft zijn wortels in die tijdsruimte, die men...... kan aanduiden als het Messiaanse tijdvak. Want in die periode werden in tegenstelling met de aan bloed en volk gebonden religies van deze wereld der eigenlijke Oudheid de verlossingsvoorstellingen en -religies in engere zin gevormd...... Opgeroepen door angst en hoop, ontstaan nieuwe goddelijke gestalten, helpers en middelaars, de verlossersgestalten van de eens door staatsreligies verdrongen mysteriën...... Zo vormt zich een theologie van de stervende en verrijzende heilbrenger, of hij nu Dionysus, Adonis, Tammoez of Mithras wordt genoemd en deze kunde wordt zo lang als voorgevoel en gelijkenis verder gefluisterd, tot aan het eind van het Messiaanse tijdperk de verwachte als historische werkelijkheid verschijnt" (blz. 481). De vaders van deze wereldhervorming zijn Lautze, Confucius, Gautama Boeddha, Jeremias en de andere grote profeten, Pythagoras. Zij braken de oude wereld van vóór 600 v. C. af en toen de ruïne volkomen was, verscheen een „middelaar, een godmens". „Het Messiaanse tijdperk was in vervulling gegaan, zijn taak, als tussentijd de oude wereld af te breken, was ten einde. De Messias was verschenen met het gevolg, dat nu alle sociale, politieke, intellectuele verhoudingen op aarde zouden veranderen" (blz 483"). En een andere auteur zegt: „Gezien de ontoereikende gevoelswaarden van de oude vereringen wordt het christendom een toevluchtsreligie, die Mithras, de sol invictus (de onoverwinnelijke zon), of de „Grote Moeder" voorbijstreeft" (blz. XVIII). Het komt mij voor, dat men in de hier geciteerde regels de termen en gedachtengang van Toynbee terugvindt. Ook hij spreekt bv. van een maatschappij, die reeds in de vijfde eeuw v. C. ontworteld raakt, ineenstort, tot ontbinding komt, waarna dan het nieuwe ontstaat tegen de tijd van onze jaartelling. Ook hij spreekt over de rol van de wereldgodsdiensten op de hier aangegeven wijze en wil, op de manier zoals dat hier geschiedt, aan de godsdienst de voornaamste plaats in het historisch gebeuren toekennen.

Aan Toynbee doet ook denken het hoofdstukje over „Oosterse religiositeit en de late Oudheid", want de grote Engelse historicus spreekt in zijn „Godsdienst en Geschiedenis" over „Ontmoetingen tussen hogere godsdiensten en verafgode oecumenische rijken". Het hier genoemde Messiaanse tijdperk neemt overigens niet eens zo veel plaats in: het omvat op blz. 481 tot 516 Iran, Sassaniden, Jodendom en Vroeg-Christendom.

Hierna wordt behandeld het Oosterse Christendom, waaronder dus ook Rusland en de Balkanvolken vallen. En ten slotte zijn ruim honderd bladzijden gewijd aan de Islam. Vanzelfsprekend worden hiertoe gerekend de Arabische Rijken en de hen opvolgende Turkse sultanaten, Iran, Indië, Indonesië.

Dit alles wordt besproken tot in onze tijd toe. Daarom is dit deel dan ook bijzonder interessant. Het belang van deze band wordt nog groter als men zich er van bewust wordt dat Nederlandse litteratuur over deze streken bepaald niet voor het grijpen ligt.

Om te eindigen nog een enkele opmerking. Er zijn vele zwart-witte kaarten, die voor deze verre en vreemde landen onmisbare gidsen zijn. Ze geven echter te veel en worden daardoor onoverzichtelijk. Het ware beter ze te splitsen, want de lezers zullen over het algemeen niet het geduld hebben om alles zó te gaan uitzoeken als tot goed begrip wel vereist wordt. De tekst is immers ook niet eenvoudig. De knappe, gespecialiseerde auteurs willen soms in één zin te veel zeggen. Door een (overwogen) gebruik van bijvoeglijke naamwoorden en tussenzinnen wordt alles te veel gedrongen. Hier zou de vertaler, voor wie niets dan lof, nog wel goed kunnen doen. Maar hij moet zich dan hoeden voor zinnen als deze, die hem wel eens ontgaan: „Het is koning Oenkham, dat de Fransen om hulp vraagt" (blz. 421).

In het Voorwoord van het eerste deel zeiden de uitgevers, dat een register met litteratuur-opgaven het geheel t.z.t. zal afsluiten. Wanneer dit er eenmaal zal zijn, zal Nederland een unieke historische encyclopedie bezitten, die de naslagwoorden in hun historisch verband plaatst, zodat veel zoeken, b.v. van voorgangers en opvolgers van een bepaalde vorst, volkomen overbodig wordt.

Het vervolg zal wel Europa, Engeland en het westelijk halfrond gaan behandelen, omdat ook dit door godsdienst en cultuur, althans in de Nieuwe Tijd, een eenheid vormt. Moge het niet te lang uitblijven.

1) Geschiedenis der mensheid. Samengesteld door Alexander Randa. In het Nederlands bewerkt onder leiding van dr. O. Noordenbos. Amsterdam-De Bezige Bij — Antwerpen-N.V. Standaard-Boekhandel 1957 XX en 375 blz. met kaarten en illustraties.

Religieusen mogen in openbare scholen aangesteld worden

Columbus (Ohio). — Een religieus kleed is geen beletsel voor een leerkracht om in een openbare school onderwijs te geven, aldus heeft de procureur-generaal van de staat Ohio beslist.

Terwijl „sektarisch onderricht" in openbare scholen verboden is, „kan het dragen van een onderscheidend kleed niet beschouwd worden als het onderwijzen van een godsdienstige doktrine", aldus procureur-generaal William Saxbe.

Hij voegde hieraan toe, dat personen „van iedere religie of zonder religie" wettig aangesteld mogen worden als leerkrachten in openbare scholen.

De beslissing van de procureur-generaal werd genomen in antwoord op een vraag van de ambtenaar van het Openbaar Ministerie in Washington County, Randall Metcalf. De door Metcalf voorgelegde vraag luidde: „Kunnen leden van een religieuze orde in het door hun orde voorgeschreven kleed onderwijs geven in een openbare school en bezoldigd worden uit publieke fondsen?"

De kwestie is gerezen toen een plaatselijk schooldistrikt, dat met financiële moeilijkheden te kampen had, een katholieke school van het diocees Stuebenville in Ohio, huurde en met een religieuze congregatie een overeenkomst aanging om er onderwijs te geven.

Bij het voorleggen van de vraag heeft Metcalf er de nadruk op gelegd, dat hij zich niet wilde bemoeien met de kundigheid van de desbetreffende leerkrachten, maar dat hij zich wel bezorgd maakte over de wettigheid van het onderwijs geven in een openbare school in religieuze dracht.

Procureur-generaal Saxbe zeide verder: „Een schoolraad mag wettig personen van welke godsdienstige opvatting ook aanstellen in openbare scholen, mits zij tot onderwijs geven bevoegd zijn" (N.C.).

MIS IN HET HEBREEUWS

Jeruzalem. — Vijf geestelijken van de Latijnse Ritus hebben speciale toestemming van de Heilige Stoel gekregen om het eerste gedeelte van de mis in het hebreeuws te celebreren.

De door de H. Stoel verleende toestemming geldt voor de z.g. Mis der catechumenen, het gedeelte van de Mis vóór het offertorium. De priesters die de toestemming hebben verkregen zijn allen in Israel verblijvende religieuzen van verschillende orden en congregaties.

Zij mogen ook de Getijden in het Hebreeuws bidden. Zij gebruiken daarvoor een hebreeuwse vertaling door een groep priesters en leken die het „imprimatur" heeft van de Patriarch van de Latijnse Ritus Albert Gori van Jeruzalem. De vertaling is ook gedrukt ten behoeve van de gelovigen tezamen met nog enkele gebeden, zoals het Laatste Evangelie en het Angelus. (N.C.).

Rallye naar Bagdad

door AGATHA CHRISTIE

60

„Lefarge," zei Edward zachtjes. „Ik wou dat we wisten, wie Carmichael daarmee heeft bedoeld."

Vics hartje kromp even ineen van schrik. „O," zei ze, „dat heb ik je nog vergeten te vertellen. Ik weet niet of het van betekenis kan zijn. Er is een monsieur Lefarge bij ons bij de opgravingen van Tell Aswad komen kijken."

„Wat zeg je daar?" Edward verloor bijna zijn macht over het stuur van louter opwinding. „Op wat voor dag was dat?"

„O, ongeveer een week geleden. Hij beweerde, dat hij van de een of andere expeditie uit Syrië kwam, ik geloof van monsieur Parrot...... kan dat?"

„Zijn er ook twee lui geweest, die André en Juvet heetten, in de week, dat jij er was?" informeerde Edward.

„O, ja," antwoordde Vic. „Een van die twee is nog misselijk geweest. Hij is op de divan gaan liggen en kon niet meekomen."

„Dat waren twee lui van ons," onthulde Edward. „Waarvoor kwamen die? Naar mij zoeken?"

„O nee...... wij hadden niet het flauwste vermoeden, dat jij daar zat. Maar Richard Baker had Carmichael in het consulaat van Basra ontmoet. Wij dachten aan de mogelijkheid, dat Carmichael bij die gelegenheid iets aan Baker kon hebben overhandigd."

„Hij vertelde me wel, dat al zijn koffers overhoop waren gehaald. Hebben ze iets gevonden?"

„Nee. Denk nu eens goed na, Vic. Is die Lefarge vóór of na die andere twee bij jullie geweest?"

„Wacht.... ja, de dag vóór die andere twee er waren!" loog Vic.

„Wat kwam hij doen?"

„Ja," vervolgde Vic, „hij is met dr. Pauncefoot Jones het opgravingswerk gaan bekijken. Toen dat gebeurd was, is Richard Baker met hem naar het expeditiehuis gegaan en daar hebben ze nog een tijdje met elkaar zitten praten.'

„Lefarge," herhaalde Edward. „Wie kan dat zijn? Wat gek, dat we geen enkel aanknopingspunt hebben kunnen vinden."

Vic had inwendig pret om haar leugenverhaal. Ze zag deze fictieve meneer nu in levenden lijve voor haar geestesoog...... hij was erg mager, een beetje teringachtig zelfs, had zwart haar en een snor. Toen Edward haar even later vroeg hoe de man er uitzag, gaf ze zonder aarzeling een minutieus signalement.

Nu reden ze door de voorstadjes van Bagdad. In een moderne villa-wijk in pseudo-Europese trant, met tuinen en balkons, stond ergens een reisauto voor de deur. Edward stopte er achter en liep met Vic naar de voordeur.

Een magere, donkere vrouw deed hun open. Edward sprak rad Frans met haar, Vics kennis van Frans was niet zo groot, dat zij er alles van kon verstaan, maar wel begreep ze, dat zij werd voorgesteld als de bewuste jongedame, die zo spoedig mogelijk moest worden verkleed.

De Française zei beleefd: „Wilt u maar met me mee gaan?" Vic kwam in een grote slaapkamer, waar op een van de bedden het habijt van een non lag uitgespreid. Vic moest zich ontkleden en het dikke wollen onderkleed aantrekken en daaroverheen het omvangrijke, geplooide nonnenkleed.

De Française was haar behulpzaam bij het opzetten van de kap. Toen had Vic even gelegenheid iets van zichzelf in een spiegel te zien. Haar smalle, bleke gezichtje, omsloten door de grote gesteven kap, zag er vreemd onwerelds uit. Zij kreeg een rozenkrans van houten kralen om haar hals en plompe, grote schoenen aan de voeten. Zo verscheen zij weer voor Edward.

„Uitstekend," prees hij. „Maar denk er aan, dat je je ogen neerslaat, vooral als er mannen in de buurt zijn."

De Française voegde zich enkele ogenblikken later bij hen, eveneens in nonnengewaad gestoken. Beide religieuzen stapten naar buiten en namen statig in de reisauto plaats, waar nu een lange donkere man in Europese kleding achter het stuur zat.

„Nu komt het verder helemaal op jou aan, Vic!" zei Edward nog eens. „Doe precies wat je gezegd wordt!"

Er klonk een zekere dreiging in zijn woorden.

„Ga jij dan niet mee, Edward?" Vics stem was een bede.

Hij keek haar glimlachend aan. „Over drie dagen zie je mij weer!" beloofde hij. En hij liet er met zijn overtuigend charmant maniertje op volgen: „Stel me niet teleur, liefje. Jij bent de enige, die dit doen kunt...... Ik houd geweldig veel van je, Vic. Het is, dat je een non geen zoen kunt geven.... anders deed ik het!"

Vic sloeg haar ogen neer, zoals dat een non in zo'n geval betaamt, maar ze deed het alleen, om de woede, die ze voor de huichelaar voelde, niet uit haar blik te doen spreken. „Ellendige Judas!" dacht ze.

Hardop zei ze: „Ben ik nu niet echt jouw slavinnetje en jij de Koning van Babylon?"

„Je bent een echte schat!" zei Edward nog. „Maak je geen zorg, Vic. Al je papieren zijn prima in orde. Je krijgt aan de Syrische grens niet de minste last. Je naam als religieuze is Soeur Marie des Anges...... onthoud dat goed. Soeur Thérèse gaat met je mee en die heeft de leiding en ook alle documenten. Doe in 's hemelsnaam precies wat ze je zeggen...... anders sta ik niet in voor de gevolgen......"

Hij deed een paar stappen achteruit, wuifde met zijn hand en de auto zette zich in beweging.

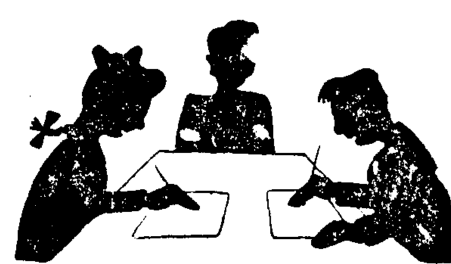
Vic leunde achterover in haar gemakkelijk zetel en liet haar gedachten gaan over alle mogelijkheden, die zij voor zich zag.

Zij begreep, dat een poging om aan de opdracht te ontkomen, gelijk zou staan met het kiezen van de dood. Zij had nog gauw gezien, dat zuster Thérèse een klein automatisch pistool in haar wijde mouw had laten verdwijnen. Bij het minste of geringste spoor van verzet was haar lot bezegeld. Met iemand in contact treden kon ze niet. Als ze in Damascus probeerde iets te zeggen, zou haar stellig hetzelfde lot wachten. Misschien ook beschikte men over een doktersattest, waaruit bleek, dat ze krankzinnig was, of iets van die aard......

(Wordt vervolgd).

AMIGOE VAN DE JEUGD

De zeepkistenwedstrijd

DOOR CARLO MUNTINCK

Frits Branders liet het hek van de achtertuin dichtvallen en floot. Zijn vriend Kees, de zoon van dokter Gruin, staakte zijn gehamer en keek op. „Ha, die Frits! Kom je helpen?"

Frits Branders knikte. „Ik heb iets meegebracht," zei hij. Hij haalde triomfantelijk zijn hand achter z'n rug vandaan en hield twee wielen omhoog. Kees floot verrast tussen zijn tanden. „Ai! Hoe kom je daar aan?"

„In de stad op de kop getikt," zei Frits. „Prima, hè?"

Kees legde zijn hamer neer. „Jò, wat een prachtdingen. Zo hebben we ze juist nodig." Hij bekeek de wielen met kennersblik en woog ze keurend op zijn hand. „Daar zal ie even op tippelen," meende hij.

„Dat zou ik ook denken," vond Frits. „Moet je eens kijken, wat een kar dat wordt."

Die kar was het samenstel van planken en latjes, dat voor Kees op de grond stond. Tenminste, het moest een kar worden. Voorlopig leek het meer op een konijnenhok, maar volgens Kees was het de meest ideale vorm, die mensen ooit voor een zeepkistenauto hadden kunnen uitdenken. Hij klopte vergenoegd tegen de houten zijwand van het getimmerte. „Daar slaan we een prachtfiguur mee in de race," voorspelde hij. „Vooral nu we die wielen hebben."

„Dat dacht ik ook," zei Frits. „Let maar eens op. Van voren kleine wielen en van achteren grote; mooier kun je het niet hebben. Maar eh.... we mogen anders wel opschieten. Over een week is het al zover en voor die tijd moeten we 'm nog inrijden ook."

Kees nam de hamer weer op. „O, dat komt makkelijk voor elkaar. Over een dag of drie is ie kant en klaar." Hij dreef met een paar flinke slagen een spijker in het hout, waarna hij even wachtte om het resultaat van zijn werk te bekijken. Frits pakte een zaag. „Ik zal het binnenwerk maar vast op maat maken," kondigde hij aan en hij legde zijn knie op een lat, die bestemd was om tot leuning van de bestuurderszitplaats te dienen. Weldra hadden de jongens alleen nog maar aandacht voor hun werk. Kees Gruin sloeg spijker na spijker in de planken en de zaag van Frits baande zich een weg door latten en balken.

Zoals zij daar bezig waren, ploeterden op dat ogenblik tientallen jongens in Sparrenburg. De burgemeester zelf, een nog jonge man met plezierige ideeën, had een zeepkistenrace uitgeschreven en iedere jongen in Sparrenburg, mits hij nog geen zestien was, kon daaraan meedoen. De vaders en moeders van de Sparrenburgse jeugd ademden verlicht op. Nu hadden de knapen tenminste iets om zich bezig te houden en hadden ze voorlopig geen tijd meer om uit bomen te vallen of hun kleren te bederven met slootjespringen. Zelf waren ze in hun jeugd natuurlijk ook in bomen geklommen en over sloten gesprongen en in hun hart misgunden ze het de jongens dan ook helemaal niet, maar het was toch wel een veilige gedachte, dat die heren nu eindelijk eens met iets bezig waren, waarbij ze geen brokken konden maken. Ze waren de burgemeester dan ook dankbaar voor zijn idee en mopperden niet eens als de jongens eens een nieuwe plank verzaagden, die eigenlijk voor een kippenhok of een nieuw hek bestemd was.

Zo naderde dan langzamerhand de dag, waarop de wedstrijd zou worden gehouden. Frits en Kees hadden elk vrij uur aan hun oogappel gewerkt en liefst zouden ze er 's nachts mee door zijn gegaan. Natuurlijk kwam daar niets van. Dokter Gruin begreep hun geestdrift, maar hij zorgde wel, dat om negen uur 's avonds de gereedschappen in de kist en de jongens in hun bed lagen. Hoewel heus geen langslapers, waren de beide vrienden zelden zo vroeg opgestaan als de week voor de wedstrijd. Om half zeven al klonk het geluid van hamerslagen en het snerpen van de zaag en tenslotte stond daar, als zichtbaar resultaat van hun inspanning, een prachtige zeepkistenwagen. Dokter Gruin, die het geval eens kwam bekijken, stak zijn bewondering niet onder stoelen of banken. „Nee maar, dat hebben jullie netjes gedaan," zei hij. „Mensenkinderen, het lijkt wel een echte auto. Wat een lijn, zeg!"

De jongens glommen van genoegen. „Nu nog een verfje en dan mag hij gezien worden," zei Kees.

„Hebben jullie al verf?" vroeg de dokter.

„Nee, eigenlijk niet, pa," zei Kees, maarre...."

Dokter Gruin lachte. „Je wou zeker zeggen: „maarre.... we hebben wel wat zien staan." Nou, kijk dan maar eens in de schuur. Ik geloof, dat ik nog een grote bus rode lak heb. Wat zou je daarvan denken, voor een racewagen?"

Kees keek zijn vader met glinsterende ogen aan. „Nou! Een goeie racewagen is altijd rood."

„Dat dacht ik ook," zei de dokter. „Wel, jullie gaan je gang maar, hoor." Hij ging naar binnen, glimlachend om het enthousiasme van de beide vrienden en toen hij na een uurtje nog eens kwam kijken, zat het snelheidsmonster al voor driekwart onder de lak.

Nog diezelfde avond stond het voertuig, glimmend in zijn felrode gewaad, in de tuin van dokter Gruin. De scheppers van het vehikel, moe, maar voldaan, beschouwden met gepaste trots het werk van hun handen.

„Hij is af," zei Frits. „Morgen is ie droog, dan kunnen we gaan proefrijden."

Kees prutste aan de rem. „Als dat geen fijne kar is, weet ik niet wat ze dan wel een fijne kar vinden," meende hij. „Moet je 's kijken hoe dat ding morgen door de bochten zal snorren."

Frits liep met het ernstige gezicht van een ervaren autorenner om hun fonkelende schepping heen. „Eigenlijk moeten we 'm nog een naam geven, vind je niet?"

„Daar zeg je wat," zei Kees. „Maar hoe noemen we 'm?"

Frits staarde naar de neuzen van zijn schoenen en vervolgens op zijn nagels. „Wervelwind!" zei hij plotseling.

„Schitterend," vond Kees. „Dat is een beste naam voor een racewagen." Hij ging haastig naar de schuur en kwam terug met een busje zilververf en een klein kwastje. „Dat zullen we er eens gauw opzetten," zei hij. „Wervelwind.... een prachtnaam." Met z'n tong tussen zijn tanden schilderde hij Frits' vondst op de motorkap. „Zo, dat is 'm," zei hij tenslotte.

„Netjes," prees Frits. Hij draaide eens aan het stuur en de wielen gehoorzaamden onmiddellijk. Ook het technische gedeelte van de Wervelwind was dus in orde.

Die avond konden de jongens slechts node afscheid nemen van hun karretje, maar het vooruitzicht, dat de wagen de volgende dag droog zou zijn en ze er dan mee konden proefrijden, vergoedde veel.

Die volgende dag was een Woensdag en zodoende hadden de jongens een volle middag om hun kar te proberen. Nadat ze haastig een paar boterhammen naar binnen hadden gewerkt, gingen ze naar de holle weg, die een ideaal terrein voor zulke experimenten was. Eigenlijk leek het wel, of die weg speciaal voor zeepkistenraces was aangelegd, want hij liep prachtig gelijkmatig af en er waren een paar bochten in, die de behendigheid van de jeugdige renners danig op de proef zouden stellen. Kees en Frits lieten zich door dergelijke kleinigheden echter niet afschrikken. Ze begaven zich met hun wagen naar het hoogste punt en stapten in, Kees achter het stuur, terwijl Frits, die achter hem zat, de rem zou bedienen.

Kees keek eens naar beneden. „Een behoorlijke diepte, als je het goed beschouwt," zei hij. „Jò, wat zullen we hard gaan!"

Frits klemde zijn hand maar vast om de rem. „Uitkijken bij de bochten," waarschuwde hij. „Ik zal wel als tegenwicht dienen."

„Dat is goed, dikzak," antwoordde Kees. „Met jou durf ik wel een berg af."

Frits grinnikte. „Vooruit nou maar," zei hij.

Kees zette af en daar gingen ze, steeds sneller, de langzaam hellende weg af. Spoedig kwam de eerste bocht. Frits leunde met zijn volle gewicht opzij en Kees greep het stuur wat steviger beet. Ze hadden een vaart van zeker veertig kilometer en als Frits niet had afgeremd, waren ze waarschijnlijk gekanteld.

De tweede bocht ging beter, maar die was dan ook niet zo scherp. Verder was het een peuleschil. De wagen was nu weer op de rechte weg en langzamerhand verminderde de snelheid. Eindelijk stonden ze stil. Kees stapte uit, hijgend van opwinding. „Wat een gang, hè?" riep hij.

Frits veegde zijn voorhoofd af. „Ik dacht, dat we over de kop zouden gaan," zei hij. „Man, wat gingen we hard!"

Ze zetten de kar aan de kant van de weg en gingen in het gras zitten. Juist waren ze weer zo'n beetje op adem gekomen, toen er om de bocht van de holle weg iets kwam aansnorren.

Frits keek op. „Daar heb je er nog een," zei hij.

„Warempel," ontdekte Kees, „Rudi Beekman en Frans van Santen. Ook aan het proefrijden natuurlijk."

Een ogenblik later stonden hun concurrenten bij hen. „Hallo," zei Frans, „ook aan het toeren?"

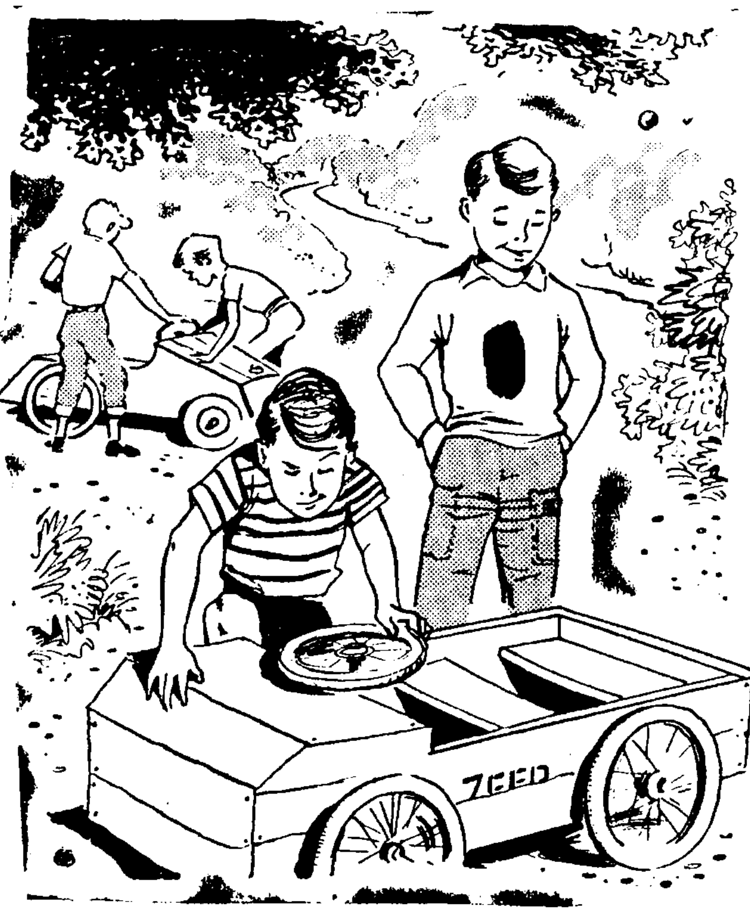
„Zoals je ziet," antwoordde Kees. Hij keek eens naar de wagen van de anderen. Komeet stond er op, maar Kees zag direct, dat die wagen lang niet zo mooi was afgewerkt

(Wordt vervolgd)

Zoals Kees en Frits al hadden verwacht, wonnen ze met glans....

Zelfgemaakte auto's van zeepkisten kunnen heel hard gaan. Vooral als zij goed in elkaar zitten. Dan kunnen er zelfs wedstrijden mee gehouden worden die veel verrassingen geven

Kees zag direct, dat die wagen lang niet zo mooi was afgewerkt

De zee als boodschapper

I

Lang geleden waren er twee prinsen, die samen opgroeiden aan het hof van een koning, die over een klein rijkje regeerde in het tegenwoordige Italié. Toch waren zij geen broeders, zelfs geen bloedverwanten. Ze waren als door een wonder bijeengekomen. De een, Pedro, was zoon van een koning van een Spaans rijkje. Toen hij twaalf jaar was, kreeg hij van zijn vader een mooi zeiljacht, en het was zijn grootste genot met zijn dienaren de blauwe zonnige wateren van de Middellandse Zee te doorklieven. Op zijn aandringen waagde de kapitein zich hoe langer hoe verder van de kust. Eens, toen ze weer op zee waren stak er een storm op uit het westen; mast en zeilen sloegen overboord; het vaartuig werd een speelbal van wind en golven en leed schipbreuk op de Italiaanse kust, waar de hele bemanning de dood vond in de kokende zee. Maar onze prins was een goed zwemmer en hij kreeg een balk van zijn vernield jacht te pakken, waarop hij zich drijvende wist te houden. Met deze balk geraakte hij in een stroom, die langs de kust liep en hem meevoerde. De zon ging net op toen hij met snelle vaart voorbij een voortuitstekende rotspunt dreef. Eerst had hij alle hoop, dat de stroom, nu wel spoedig landwaarts zou ombuigen, zodat hij misschien vaste grond onder de voeten zou krijgen, maar verbeeld je zijn ontzetting, toen hij merkte, dat de stroom even voorbij de rotspunt plotseling van richting veranderde en hem met een boog zeewaarts voerde. Doch toen dit enige uren geduurd had, veranderde de stroom nogmaals van richting en ging weer landwaarts, naar een plaats waar de oever laag en zandig was. Zodra Prins Pedro grond voelde, liet hij zijn balk los en waadde door het water naar het droge. Daar stonden twee ruiters het woelige golvenspel gade te slaan.

(Wordt vervolgd)

DOKTER EN PIRAAT

DOOR RAFAEL SABATINI

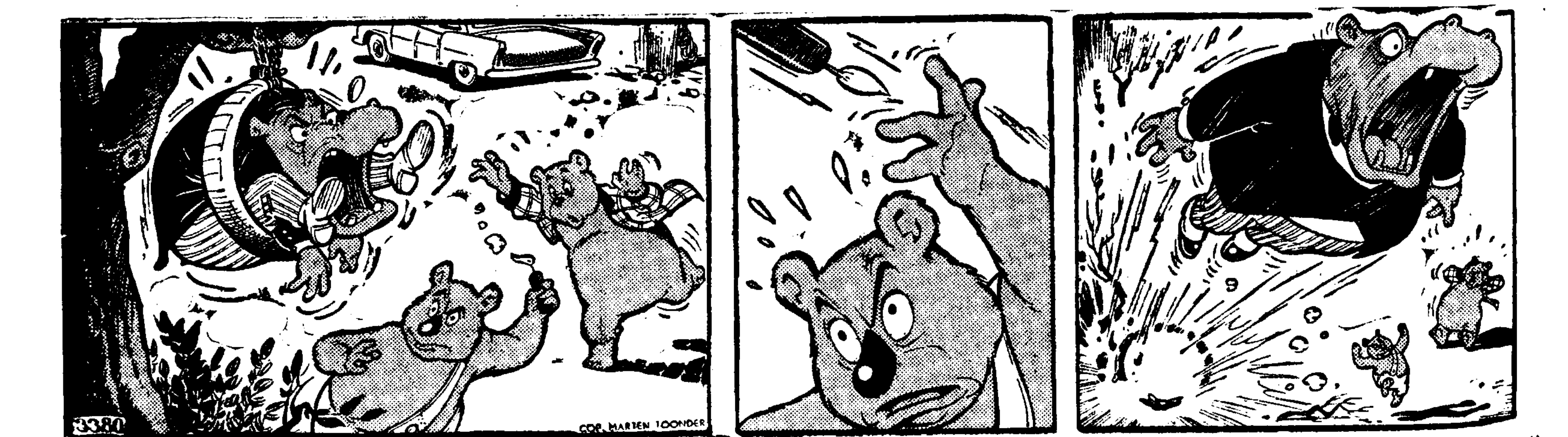

15—42 Omstuwd door het troepje mannen wordt Eric naar het dorp geleid. Iets in hun uiterlijk komt de Noorman vaag bekend voor. En eensklaps herinnert hij zich, waar zij hem aan doen denken. Zij lijken sprekend op de ongelukkige die indertijd aan het strand van Aranrod's eiland aanspoelde. Het vreemde volkje is geheel in leer gekleed.

In het dorp is het dansen om de drakenkop gestaakt en hier en daar komen nieuwsgierigen toelopen om de vreemdeling te bekijken.

Op vriendelijke manier maar zeer beslist wordt Eric duidelijk gemaakt een hut binnen te gaan, en daar vindt hij Svein. Zijn mistroostig gezicht klaart even op, als hij Eric ziet. — Nou, zegt hij, daar ziten wij dan. Nou is mijn laatste hoop ook vervlogen, Noorman. Nu ze je ook hier brengen. — Hoe is het allemaal toch gebeurd? vraagt Eric, en waar is Cendrach met de twee krijgers? — Dat was zo, vertelt Svein. — Ik was ook op onderzoek uitgegaan, met een der twee krijgers, en opeens kwamen daar die kleine rare kereltjes tegenover ons. Wij hadden geen wapens en zij waren erg opgewonden. Het bleek, dat zij ons wilden meenemen, en daar had ik niet veel zin in. Dus ik sloeg erop. Toen begonnen ze te gillen en sprongen ons op de huid. De knapen zijn nog sterker dan je zou denken. En ik kon er waarachtig niet eens tegenop. Even later kwamen ze met Cendrach en de andere krijger aan en gingen we met z'n allen naar dit dorp. Ze hebben mij apart gezet en van Cendrach en de anderen heb ik niets meer gezien of gehoord.

3380 De burgemeester werd in zijn vlucht opgevangen door een oude autoband, die daartoe aan een boomtak was bevestigd.

Daar hing de hooggeplaatste burger nu met de knieën tegen de neus, zodat het spreken hem ernstig belemmerd werd. Het is dan ook geen wonder dat hij ontstemd was en dat zijn woedend geroep de gastheer met zorg vervulde.

„Een misverstand!" riep heer Bommel angstig. „Een ogenblikje, burgemeester. Ik zal een trapje halen!"

Maar hij kwam niet ver. Neef Heul hield hem tegen en gromde: „Wat komt die dikke hier doen? Wat is dat voor een etentje, waar hij over praatte?"

„Dat is een maaltijd, die ik de Kleine Club heb aangeboden", zei heer Ollie gejaagd. „Laat me door, ik moet een trapleer halen".

„Niet nodig", hernam neef Heul, een voetzoeker aanstekend. „Ik heb hem er zo uit, let maar eens op. En ik zal hem afleren om hier om eten te komen bedelen, de klaploper. Het is maar goed, dat ik de wereld ken; jij zou je arm laten eten, neef!"

Zo sprekende zwaaide hij zijn arm om zijn worp te berekenen — en voordat heer Bommel hem had kunnen tegenhouden ging het stukje vuurwerk reeds de lucht in.

Het raakte de magistraat precies op het moment van de knal. De getroffene slaakte een luide kreet en werkte zich in een geweldige beweging uit de band, zodat hij, geholpen door het elastiek, omhoog schoot.

Binnenkort leveranties aan electr. centrale Elmar

Waterfabriek voorziet thans in eigen stroombehoeften

Oranjestad. — De eilandelijke voorlichtingsdienst schrijft ons dat de electrische centrale van de waterfabriek verleden week voor het eerst in gebruik werd genomen.

De functionering van deze fabriek loopt dermate gunstig dat de firma Singmaster & Breyer thans de afname van electriciteit van de Elmar heeft kunnen stop zetten.

Op het ogenblik zijn 3 Weir units van de nieuwe waterplant in werking en de gehele plant wordt met eigen stroom gedreven. Dit is niet alleen belangrijk omdat het inhoudt het bereiken van weer een andere mijlpaal in de bouw van dit water- en electriciteitscomplex, doch tevens omdat het een niet onnoemenswaardige besparing betekent voor het waterdistillatie-bedrijf.

Zeer erkentelijk zijn het Eilandsbestuur en de firma Singmaster & hoeveelheid binnen afzienbare tijd Breyer voor de grote medewerking die men van de zijde van de Elmar en de Lago heeft verkregen, waardoor men sedert januari 1956 over de nodige stroom heeft kunnen beschikken.

Verwacht wordt dat binnenkort de nieuwe electriciteitsfabriek op haar beurt zal kunnen aanvangen met de levering van stroom aan de Elmar. Ook de watervoorziening aan de Lago zal spoedig — verwacht wordt 1 december — een aanvang nemen. Begonnen zal worden met 2000 ton per dag, welke zal worden verhoogd.

Vice-admiraal Pröpper vrijdag op Aruba

Oranjestad. — H. M. van Speyk, aan boord waarvan Z. E. Vice Admiraal H. H. L. Propper reist, wordt vrijdagmorgen om acht uur in de haven van Oranjestad verwacht. Direkt na aankomst vinden de gebruikelijke beleefdheidsbezoeken over en weer plaats, waarna de Admiraal om half tien de kazerne te Savaneta bezoekt. Hier wordt onder meer de gewapende wacht geinspekteerd.

Des avonds vindt, voor genodigden, aan boord van de van Speyk een ontvangst plaats.

Na de receptie kiest het schip weer zee.

Voor aanvang van de K.O.-tournooiwedstrijd speelden Mariniers en SCA nog de A-klassewedstrijd af. Mariniers wonnen met 5-2.

Ondermaats begin van AVB-knockout-toernooi

Oranjestad. — In alle opzichten is het begin van de AVB Knockout competitie een teleurstelling geworden. Publiek was er nagenoeg niet gekomen voor de ontmoeting tussen Aruba Juniors en Dakota en het spelpeil bleef ver onder het middelmatige. Aruba Juniors wist dank zij een doelpunt van Benny Fingal met 1-0 te winnen. Goeds valt er van de wedstrijd verder niet te melden. Men schopte maar wat heen en weer en in de tweede helft van de wedstrijd werd het spel bepaald onsportief, waarbij Dakota met het spelletje begon van eerst de man, vergeet de bal. Een groepje opgeschoten jongens viel de doelman van Aruma Juniors lastig. De scheidsrechter was al te geduldig en hielp hierdoor niet mee om wat orde te handhaven binnen de witte lijnen.

Wat het wangedrag van de jongens achter het doel betreft, zal de AVB nu toch krachtig moeten ingrijpen. Indien er niets gebeurt, zal het nog zo worden dat men geen wedstrijd kan spelen, zonder dat er politie bij aanwezig is.

Op 6 december zal Aruba Juniors nu uitkomen tegen de winnaar van de wedstrijd van hedenavond tussen La Fama en Jong Aruba.

Uit Politierapporten

Oranjestad. — **Gevonden en verloren:** Anna Kock, Victor Hugostraat 7, verloor 8 stuks landsloterij No. 14446.—;

De heer P. van Rijn deelde mede dat hij zijn „Bido" horloge met plastic band verloor.

— Door een lieftallige en eerlijke jongedame werd een gouden gladde ring aan de wacht O'stad gedeponeerd met de initialen: M.P.

Aanrijding: Achter de kerk van Paradera botsten D-636 en A-6117. De materiële schade bedraagt ƒ 1100 totaal.

— Er werd assistentie van de politie gevraagd in een winkelzaak, waar winkelmeisjes lastig werden gevallen. Bij aankomst van de politie bleek dat een dronken man de orde verstoorde. Hij is naar de wacht gebracht, en ter ontnuchtering ingesloten.

Aan de wacht O'stad verscheen een matroos die mededeelde, dat hij in de Nassaustraat, terwijl hij op zijn scoorter reed, met flessen werd bekogeld. De politie stelt een onderzoek in.

Burgerlijke Stand

Oranjestad. — Op 18 nov. werd geboren Evelinda, dochter van de heer en mevrouw P. Kock-Becker. Rondweg 79.

Op 20 nov. Mariela Omayra, dochter van mej. M. Gomez. Savaneta 249e.

Op 21 nov. Lourdes Marieta, dochter van de heer en mevrouw P. Petrocchi-Tromp. Tanki Leendert 247; Randolph Albert, zoon van de heer en mevrouw F. E. Farro-Ruiz. Indianenweg 7.

Op 23 nov. Erisa Mirila, dochter van de heer en mevrouw P. Rosa-Martis. Laurens Costerstraat 8; Carlos Hermando Miguel, zoon van de heer en mevrouw I. R. Franken-Geerman. J. G. Emanstraat 122.

Op 23 nov. Quintino, zoon van mej. L. Maduro. Mahoema 7.

Op 24 nov. Joanna, dochter van de heer en mevrouw C. Angela-Werleman. Macuarina 147.

Huwelijken: Op 25 november werd het huwelijk voltrokken tussen Pedro Nicolaas Tromp en Marvel Mercedes Muller. Ceintuurbaan 16.

Yen Chung en Margareth Eliza Peterson. Bern 23.

Martin Theophalos Hughes en Julienne Gumbs. Voorlopig J. M. 9.

Besprekingen te Warschau werden hervat

Warschau. — De ambassadeurs van de Verenigde Staten en communistisch China zijn gisteren opnieuw bijeen geweest om hun standpunten omtrent een modus vivendi in de Straat van Formosa tot elkaar te brengen. De volgende bijeenkomst is bepaald op 12 december.

De Amerikaanse ambassadeur, Jacob Beam, die zondag uit Washingtin, waar hij voor overleg door zijn regering was ontboden, is teruggekeerd, stelt alles in het werk om het kontakt met zijn Chinese ambtgenoot te handhaven en de vrijlating van de vier Amerikaanse onderdanen, die nog door de autoriteiten te Peking worden vastgehouden, te bewerkstelligen.

Besprekingen tussen Adenauer en de Gaulle begonnen

Bad Kreuznach. — In het Kurhaus te Bad Kreuznacht (Duitsland) zijn vanmorgen besprekingen begonnen tussen bondskanselier Adenauer en premier De Gaulle. Aan de beraadslagingen nemen ook deel de Franse en Westduitse ministers van buitenlandse zaken, financiën en economische zaken. Tot de middag zal gesproken worden over de Europese vrijhandelszone. Na een korte onderbreking zullen Adenauer en De Gaulle zich onder vier ogen beraden over politieke vraagstukken.

Aandeelhoudersvergadering op Basiruti

Oranjestad. — Op Basiruti werd gisteravond een informatieve bijeenkomst gehouden van de aandeelhouders van de Aruba Resort Corporation, de onderneming welke eigenares is van het Basiruti hotel.

Een bevredigend aantal aandeelhouders was opgekomen. De heer Chas Neme, initiatiefnemer van het projekt en president direkteur gaf een uitvoerige uiteenzetting over de resultaten van het eerste jaar, die zeer bevredigend zijn en die van het eerste deel van het twee exploitatiejaar, dat reeds een bescheiden winst belooft te zullen afwerpen.

Verder gaf hij een expose van de plannen tot uitbreiding van de faciliteiten en het aantal kamers. Een deel van de plannen is reeds in uitvoering. Zo komt er een nieuwe buitenbar en zal de eetzaal naar het terras worden verplaatst.

Over het algemeen toonde de heer Neme zich zeer optimistisch ten aanzien van de toekomstverwachtingen. Nadat de aandeelhoudersbewijzen waren uitgereikt, werden tot nieuwe direkteuren van de NV gekozen de heren Joop (Bohama) te Winkel en Adolf (Panamastore) Groder. Het volledige bestuur bestaat behalve deze heren uit Chas Neme (president) G. T. Arends en Maurice Neme.

Harlem Globe Trotters in Lago Sport Park

Oranjestad. — Tijdens een vergadering van de Arubaanse Basketballbond werd besloten om de komende demonstratiewedstrijden van de Harlem Globetrotters in het Lago Sport Park te doen houden.

Verder zal op 15 december a.s. een knockout tournooi beginnen waarvan de wedstrijden eveneens in het Lago Sport Park worden gespeeld. De officiële competitie wedstrijden zullen omstreeks midden januari beginnen.

Zaterdag wandelmars

Oranjestad. — Voor de zaterdag te houden wandelmars, georganiseerd door de kinder- en zedenpolitie zijn nog een aantal kaarten verkrijgbaar. Het belooft weer een gezellige middag te worden. Er zijn fraaie bekers beschikbaar gesteld door tal van zakenlieden. Na afloop van de mars wordt er gedanst op de speelplaats van het St. Tharcisiuscollege. Om vijf uur des middags wordt gestart.

Tafeltennis - uitslagen

Oranjestad. — De uitslagen van de laatste dagen gespeelne tafeltenniswedstrijden luiden als volgt: Don Bosco VI verslaan Mariniers 7-3 (inhaalwedstrijd B-klasse). Don Bosco III en Don Bosco IV spelen gelijk 5-5 (B-klasse). Basiruti II verslaat Bulawaya II 7-3 (B-klasse).

Basketball-toernooi op de banen van ARUBA Jrs.

Oranjestad. — Aruba Juniors organiseert een basketball knock-out tournooi op eigen banen. Het programma schema ziet er als volgt uit:

Maandag 1 december dames Seven Up-Estrella en heren Spes Patriae en Aruba Juniors II.

Woensdag 3 december Junioren teams van Aruba Juniors en CLD Jrs en herenwedstrijd Plymouth en NWI Stars.

5 December en 8 december de finales. Aruba Juniors zal een aantal „doorprizes" beschikbaar stellen voor de bezoekers van de wedstrijden.

—x—

Tyrol. — De gendarmerie in Tyrol heeft twee postduif-afdelingen georganiseerd ten gebruike bij reddingswerk in de bergen, daar men in nood-omstandigheden niet altijd op radio en andere verbindingen kan vertrouwen.

OPENBARE AANBESTEDING

De Administrateur van Financien zal Donderdag 11 December 1958, des morgens 11 uur, ten kantore van de Landsgebouwendienst, Fort Amsterdam No. 7, in het openbaar aanbesteden:

Bestek No. 53-dienstjaar 1958.

Het bouwen van een dierenstal, voor de bacteriologische afdeling van het Laboratorium voor de Volksgezondheid, aan de Leeuwenhoekstraat, te Willemstad - Curaçao.

Bestek en tekening, vanaf 27 November 1958, verkrijgbaar ter Administratie van Financien, Pietermaai 4-4a, ad fl. 7.50, per stel.

Restitutie, bij inlevering in ongeschonden staat, op de dag van aanbesteding, fl. 5.—.

De Administrateur van Financien,
L. F. JANSEN.

EILANDGEBIED CURAÇAO
HONDENBELASTING

Met ingang van 1 december 1958 zal de Politie intensief controleren of gehouden honden al dan niet van een geldig belastingkenteken zijn voorzien.

Tegen de houders van honden van wie geconstateerd is, dat zij de bepalingen van de Hondenbelastingverordening 1953 (A.B. 1953 no. 18) hebben overtreden zal **onmiddellijk** procesverbaal worden opgemaakt.

Bovendien zullen de maatregelen worden getroffen zoals in de Hondenverordening 1952 (A.B. 1952 no. 4) aangegeven.

Eventueel nog te betalen hondenbelasting voor het dienstjaar 1958—1959 kan worden voldaan bij het kantoor van de Ontvanger van het eilandgebied en bijkantoor of bij de ambtenaren van de hulpkantoren te Rust en Dokterstuin.

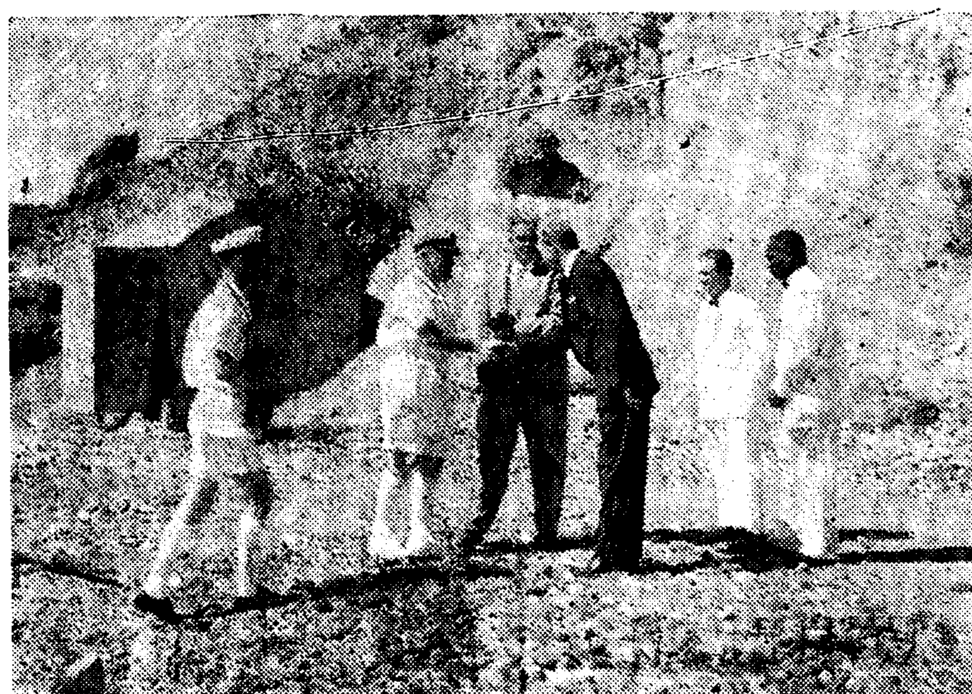
Het Bestuurscollege van het eilandgebied Curaçao,

De Gezaghebber,	**De Secretaris,**
M. P. GORSIRA	**J. W. ELLIS.**

Het BEZOEK van de gouverneur aan SABA

Z.E. Gouverneur Speekenbrink landt aan de Fortbaai op Saba.

De administrateur, de heer C. Labega, en de beide gedeputeerden, worden door de gezaghebber der Bovenwindse Eilanden aan Z.E. de Gouverneur voorgesteld.

Politie - vijfkamp

Oranjestad. — Zaterdag j.l. werd de politie vijfkamp tussen Oranjestad en San Nicolas voortgezet met geweerschieten. Deze wedstrijd werd door San Nicolas met 24 punten gewonnen. 2 weken geleden won Oranjestad met pistoolschieten van San Nicolas met 29 punten. Doordat bij pistool- en geweerschieten het aantal punten bij elkaar worden geteld, heeft Oranjestad deze wedstrijd met 5 punten verschil gewonnen. Donderdag a.s. worden in de Pova club de klaverjaswedstrijden gespeeld.

Wie deze wedstrijden wint zal beslag leggen op de beker.

Onderzoek naar mogelijke sabotage op LAGO

Oranjestad. — Op Lago wordt een onderzoek ingesteld naar de oorzaak van zand in een pomp van de no 11 crude still installatie. Men houdt rekening met de mogelijkheid van sabotage. Een groot aantal personen werd verhoord. Het onderzoek is voorlopig uitsluitend in handen van de Lago politie.

AGENDA ARUBA

Kantoor Amigoe
Toricellistraat 16, tel: 1233.
Woensdag 26 november 1958.

BIOSCOPEN.

De Veer:
„The deep six" om 8.30 uur met Alan Ladd, Frankie Foster, (alle leeftijden).

Rialto:
„Ahi esta el detalle, om 8 uur, met Cantinflas, (Geen kinderen)

Principal:
„Island Women" om 8 uur met Mary Windsor, Vince Edwards (18 jaar).

Aurora:
„Hot Rod Rumble", om 7.30 uur, met Leigh Snowden, Richard Hartunian, (18 jaar)

Savaneta
„The dealy Mantis, om 7.30 uur met Craeg Stevens, Alix Talton, (alle leeftijden).

Botica's
O'stad: Botica Oduber tel: 1780
S. Nicolas, Botica Central. tel. 5006

Kort na aankomst van Zijne Excellentie brachten de schoolkinderen van Saba de gouverneur een aubade. Op de foto: de jeugd van Saba op weg naar de aubade.

Schade: 450.000 bolivars

Toestand van racetrack te Venezuela wederom normaal

Caracas. — De toestand op de racetrack van de Hipodromo Nacional wordt weer als normaal beschouwd, na de onderzoekingen die eergisteren zijn verricht door het commissariaat. zo deelde gistermiddag de luitenant José Luiz Fernandez, voorzitter van de Hipodromo Nacional mede. De verklaring van luitenant Fernandez, werden bekend gemaakt tijdens een vergadering die de directie van de Hipodromo Nacional gistermiddag bijeen had geroepen.

De voorzitter van de hipodromo voegde aan zijn verklaringen toe, dat men reeds bezig was met de terugbetaling van de verkochte cuadros, en dat de geleden schade wordt geschat op 450.000 bolivars. Dit is hoofdzakelijk voortgevloeid uit de te betalen commissies en het personeel. De schade aan het materiaal van de baan was praktisch miniem.

De president sprak hardnekkig de geruchten tegen over het uitstellen van de races voor een maand en voegde er zelfs aan toe, dat het programma voor a.s. zondag reeds in kannen en kruiken zit. Hij herhaalde nogmaals dat de toestand van de Hipodromo weer normaal is.

Kruin en Goedhart voor vier weken geschorst

Amsterdam. — De Surinaamse middenvoor Michaël Kruin en Blauw Wits spil Anton Goedhart zijn beiden door de Strafcommissie van de K.N.V.B. geschorst voor een periode van vier weken, naar aanleiding van het incident tijdens de wedstrijd Elinkwijk — Blauw Wit op 9 november.

„De Telegraaf" voegt hieraan toe: De straf werd bepaald na mondeling en schriftelijk onderzoek, zoals vermeld staat in het schrijven van de bond aan de belanghebbenden. Goedhart is echter in het geheel niet mondeling gehoord en Blauw Wits aanvoerder heeft door droevige familie-omstandigheden niet onmiddellijk na de wedstrijd zelf een rapport kunnen indienen. Aangezien de scheidsrechter Bronkhorst de overtredingen niet zelf heeft gekonstateerd, **maar de beslissing van het uit het veld zenden op appèl van de grensrechter genomen is en men er bij Blauw Wit bovendien van overtuigd is, dat Goedhart niet geslagen is,** is bij de K.N.V.B. door de Amsterdamse hoofdklasseklub beroep aangetekend tegen deze straf. Ook Elinkwijk heeft beroep aangetekend tegen de straf van Kruin, aldus „De Telegraaf".

Zoals bekend hebben Kruin en Goedhart zich zaterdag op een zeer prettige wijze „verzoend".

Boksnieuws.

Leicester (Engeland). — De Amerikaanse zwaargewicht Zora Folley versloeg eergisteravond de uit Jamaica afkomstige Joe Bygraves door knock-out in de negende ronde. Toen de scheidsrechter tegen het midden van de negende ronde de strijd staakte, stond Folley op punten voor.

—x—

Mexico City. — José „Toluco" Lopez versloeg de Franse vedergewichtkampioen Eugene Le Cozannet door knock-out in de vijfde ronde.

De Indiase president Nehroe vierde zijn 69e verjaardag. Op de foto voedt de president een van de dieren uit zijn privé-tuin.

Verjaardag uitgeroepen tot „dag der kinderen"

Premier Nehroe van India werd 69 jaar

Amsterdam. — Wij lazen in het „Algemeen Handelsblad":

„Premier Nehroe van India is vorige week vrijdag 69 jaar geworden. De dagbladen besteedden hele pagina's, volgeplaatst met komplimenteuze artikelen; de gasmaatschappij van Bombay huurde die dag een gedeelte van de voorpagina van een links georiënteerd weekblad en bracht op deze plaats op grootscheepse wijze hulde aan de grijze regeringsleider. „Opdat u nog duizend jaar leve en opdat ieder jaar 50.000 dagen telle", zo luidde de zeer vleiende aanhef.

Maar afgezien van al deze huldeblijken was Nehroe's verjaardag een waarlijke feestdag. De premier had verzocht zijn verjaardag uit te roepen tot de „dag der kinderen" en dit geschiedde. Het was — zoals het in India wel vaker is — prachtig zonnig weer. Nehroe had de tuinen van zijn ambtswoning opengesteld voor een ieder, die er wilde wandelen. 's Middags kwam het hoogtepunt. **Toen moest de minister-president de eerste steen leggen van een groot kindercentrum, dat in New Delhi zal worden gebouwd.**

Nadat Nehroe er in een korte toespraak op had gewezen, dat dit centrum zou openstaan voor alle kinderen van New Delhi, rijk en arm, begaf hij zich te midden van tientallen jongens en meisjes naar een miniatuur trein, waarin hij volgens het programma een rondje zou meerijden. En terwijl de kinderen juichend instapten, „lang leve oom Nehroe" schreeuwend, nam de premier een snel besluit, waarmede hij een lang gekoesterde droom — zoals zovele grote mannen op deze aarde die hebben gekend — verwezenlijkte: hij liep naar de lokomotief, nam plaats achter de bedieningshefboompjes en liet de trein op vaardige wijze menig rondjes langs het bouwterrein maken."

Hernandez won van Cuales in toernooi Leo Plaate Cup 1958

Willemstad. — Gistermiddag werd de halve finale gespeeld tussen de jeugdige Hernandez en Cuales op de Bakhuis-baan op van Engelen. Hernandez is op het ogenblik ontegenzeggelijk de sterkste speler van onze opkomende spelers, hetgeen hij overduidelijk bewees door Cuales geen kans te geven.

In de eerste set door Cuales nog behoorlijke tegenstand en won Hernandez slechts met een klein verschil (6-4). In de tweede set kwam Hernandez beter op dreef en overspeelde hij zijn tegenstander volkomen, met het gevolg dat hij de tweede set onbedreigd met 6-1 won en zich hierdoor in de finale plaatste tegen Richard Trappenberg, welke wedstrijd hedenmiddag om half vijf op van Engelen gespeeld zou worden.

Door ziekte van Richard Trappenberg is deze ontmoeting tot nader orde uitgesteld.

Verslag bezoek Curacao ....

(Vervolg van pagina 1)

A. B. Speckenbrink, de gouverneur van de Nederlandse Antillen. Maar nog meer geïmpressioneerd waren zij door de vriendelijkheid van het volk en de moderne gebouwen en de pracht van dit half-tropische paradijs.

Toen te Willemstad twee Nederlandse journalisten vernamen dat Kamin de uitgever was van „The Citizen", vroegen zij om een interview en nog diezelfde dag vulden zij twee kolommen op de voorpagina van hun krant met de geschiedenis van David en Goliath, waarmee ze bedoelden de strijd van „The Citizen" tegen een reactionaire multimiljonair.

De twee bezoekers uit Lima ontvingen een afschrift van een brief van de heer Pallister aan het State Department waarin o.a. stond: „Practisch zonder uitzondering waren de plaatselijke (Antilliaanse) persmensen zeer enthousiast over het initiatief van de Marine-secretaris om sommige Amerikaanse burgers toe te staan aan boord van een oorlogsschip mee te reizen om getuige te zijn van oefeningen op zee.

Foto's en verslagen en interviews over deze „Goodwill-trip" van de Marine van de Verenigde Staten met „gewone" burgers aan boord verschenen ook in de „spaans-sprekende" La Prensa.

Zowel de nederlands als de spaansprekenden, aldus Kamin, drukten hun hoge waardering uit voor de „Democracy at Work" van ons land.

R.C.C. Tenniskampioenschappen 1958

Willemstad. — Gistermiddag werd de afgebroken partij tussen Willems en Alberto voortgezet, die bij een stand van 6—4 en 2—0 in het voordeel van Alberto was gestaakt. Ook nu toonde Alberto zich sterker en hij wist dan ook de tweede set met 6—3 te winnen. Hierdoor plaatste Alberto zich in de halve finale tegen Boeis Nahr, welke wedstrijd donderdagmiddag om 17 uur op de Mundo Nobo-banen gespeeld zal worden.

Ook de afgebroken partij tussen Vicente Naar en Thodé werd afgespeeld. De eerste set was door Thodé gewonnen met 12—10 en in de tweede set was het Vicente Naar, die een 3—2 voorsprong had. Tegen de agressieve Thodé kon Naar deze voorsprong niet handhaven en na een spannende strijd gelukte het Thodé om ook de tweede set met 7—5 te winnen.

Door deze uitslag plaatste Thodé zich in een semi-finale tegen Meit, hetgeen van een speler, die regelrecht uit de C-klasse komt, een prestatie is, die het vermelden waard is.

Deze wedstrijd wordt eveneens donderdagmiddag om 17 uur op de Mundo Nobo-banen gespeeld en mochten beide wedstrijden uitgespeeld kunnen worden, dan vindt as. zaterdagmiddag 16 uur de finale plaats. Worden de wedstrijden donderdagmiddag echter voortijdig beëindigd, dan zal de finale naar een latere datum verschoven moeten worden.

Van het Volleyball - Front

VOLLEYMASTERS wint na spannende strijd van ARSENAL

AQUINO verslaat MACABI

Willemstad. — De volleyball-wedstrijden van de kompetitie, uitgeschreven door de NAVOBO, werden gisteravond voortgezet met een tweetal herenwedstrijden op de banen van de Chinese Club te Scharloo. Voor deze wedstrijden bestond zeer goede publieke belangstelling.

De wedstrijd tussen Volleymasters en Arsenal is het aanzien waard geweest en de nieuweling Arsenal heeft zich kranig geweerd tegenover Volleymasters, dat nu ook de broer van Kaluf in haar gelederen heeft bijgekregen, hetgeen een duchtige versterking voor Volleymasters betekent.

De eerste en de twee set werden na heftige tegenstand van Arsenal door Volleymasters gewonnen met resp. 15—10 en 15—6. De derde set is de meest spannende geweest, waarbij Arsenal zelf heeft voorgestaan met 14—6. Door het sublieme spel van Volleymasters, dat haar serveerkansen prachtig benutte en met haar smashes menig puntje binnenhaalde, werd deze achterstand langzaam ingehaald en de stand werd 15—14, 15—15, 16—16 en 17—17. Arsenal had nogal pech met de laatste serveerkansen, die alle tegen het net belandden, terwijl Volleymasters met haar grotere routine en wedstrijdervaring haar serveerkansen beter benutte en de stand bracht op 19—17 en daardoor ook deze set won en daardoor de strijd met 3—0. Het was een hoogstaande wedstrijd en het publiek heeft genoten van goed volleybal, waarbij de bal konstant werd hoog gehouden. Arsenal heeft goede opkomende krachten en meer oefenen en goede leiding zal zij zeker een geduchte tegenstander worden.

De wedstrijd Maccabi — Aquino is ook een aardige geweest, waarbij Aquino geen kansen nam, doch alles in het werk stelde deze wedstrijd te winnen. De lui van Maccabi speelden deze keer beter samen en ook hun serveren is er op vooruitgegaan. De twee eerste sets werden gewonnen door Aquino met 15—9 en 15—8; de derde won Maccabi met 15—13, terwijl de vierde weer door Aquino werd gewonnen met 15—8. Aquino won dus de strijd met 3—1.

De verloving van de Japanse kroonprins

Tokio. — In Tokio meent men te weten, dat de verloving van de Japanse kroonprins, Akihito, met Mitsjiko Sjoda, de dochter van een meelhandelaar, op 27 november zal worden bekend gemaakt.

De Japanse radio en televisie hebben reeds hun programma voor dit gebeuren aangekondigd. De televisie zal o.a. beelden vertonen uit het leven van de prins tijdens diens reis naar Londen voor de kroning van Koningin Elizabeth. De radio zal van haar kant een mars uitzenden, die speciaal aan de kroonprins gewijd is, alsmede Beethovens pianoconcert „De Keizer", en Japanse gelegenheidsmuziek.

Bij de onlangs gehouden modeshow van de Italiaanse mode-ontwerper Schubert was ook de verloofde van ex-koning Farouk aanwezig. Foto: Kritisch bekijken Irma Capese Minutolo, de verloofde van ex-koning Farouk en haar zuster Rosaria (links) naar een nieuwe creatie.

Onweer richt grote schade aan op Sicilië

Palermo. — Het onweer blijft grote schade aanrichten op Sicilië, vooral in de streken, die reeds ernstig te lijden hebben gehad als gevolg van overstromingen. Verschillende dorpen hebben geen drinkwater, doordat de waterleiding is verbroken. De telegraaf- en telefoonlijnen zijn op verschillende punten eveneens verbroken. In de havens liggen de veerboten werkeloos en de veerdienst met de andere eilanden is onderbroken. Het varen in de Straat van Messina is zeer gevaarlijk.

—x—

schaal opgravingen in de omgeving te doen. De vondst bestaat uit vloerstenen en stukken wit marmer.

Drie voetbalpoolzaken voor Hoge Raad

Den Haag. — Voor de Hoge Raad zijn gisteren in kassatie drie voetbalpoolzaken behandeld, t.w. de toto van de K.N.V.B. (in hoger beroep door de Haagse rechtbank veroordeeld), de zg. „Caritas"-pool (door de rechtbank te Maastricht vrijgesproken) en de zg. „Graafschap"-pool (veroordeeld door de rechtbank te Arnhem). In alle zaken was door de Officieren van Justitie overtreding van de loterijwet ten laste gelegd. De verdedigers pleitten vrijspraak, omdat h.i. in alle gevallen sprake is van een „besloten kring". De advokaat-generaal bij de Hoge Raad, mr. Van Oosten, zal op 9 december as. konklusie nemen.